

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 14-07-58854 פלוני נ' פלוני

בפני כב' השופטת איריס ארבל-אסל

תובע פלוני עיי עוז רונן דליהו ו/או עוזי הדס זליקוביץ

נגד

נתבעת פלונית עיי עוז ציפורה פיק ו/או עוזי שלמה הורניך

ע

פסק דין

1. לפניה תביעה נזיקית אשר הגיע אב נגד אם, בעילה של אי קיום הסדרי שהות ומונעת קשר בין בנו, לצד המשותף של הצדדים.

רקע עובדתי לרלוונטי בתמצית

2. התובע מוסלמי, בעבר אזרח ירדן וכיום בעל אזרחות ישראלית (להלן - "האב") ; הנتابעת יהודיה, אזרחית ישראל (להלן - "האם").
3. הצדדים הכירו במועדון ב _____ ובחלוֹף זמן לא רב, ערכו הסכם נישואין ועברו להתגורר יחד. ביום 3003/_/_ נולד לצדדים בנים הקטין (להלן - "הקטין"). לאחר הלידה, האם והקטין התאסלמו.
4. כמנה לאחר לידת הקטין, הצדדים נפרדו.

- .5. לאחר הפרورد בין הצדדים האם שבה לדת היהודית, החלה לקיים אורה חיים חרדי, נישאה בשנית ומאז ועד היום היא מגדלת את הקטין כיהודי חרדי.
- .6. הצדדים מנהלים היליכים בבית משפט זה עוד מראשית שנת 2005, על רקע הضرותיו של האב לאפשר לו למש את הורותו ולהסדיר זמני שהות שלו עם הקטין. היליכים לא הובילו לתוצאה המוחלט ובפועל, האב נותר מנוטק מהקטין כמעט חלוטין מאז הפרורד בין הצדדים.
- .7. ביום 3.7.14 הגיע האב את התביעה שבסורתה בה הוא עותר לחיבת האם לפצחות אותו על הנזק שנגרם לו וייגרם לו בעתיד, כתוצאה מהניסיוק מבנו.
- .8. האב מעמיד את גובה הפיצוי על סך של 50,000 ₪ בעבור כל שנה בה נמנע ממנו קשר עם בנו הקטין ובסה"כ 450,000 ₪ נכוון ליום הגשת התביעה.

עיקר טענות האב בתמצית

- .9. האב טוען כי התביעה הוגשה לאחר שכלו כל הקיצין והאם, במעשה ובמחזליה, סתמה את הגולל על קיומו של קשר תקין ואוהב בין לבין הקטין.
- .10. האב טוען כי מאז היה הקטין עלול רך בשנים, פועלת האם באדיקות לניטוקו המוחלט מאביו ואיינה בוחלת באמצעות לשם כך. האב טוען שבשנים האחרונות, האם פועלת בקדחתנות ובשיטתיות להסתה מוחלטת של הקטין נגד אביו ומאיינט כל סיוכו, ولو הקלוש ביותר, לקיומו של קשר בין האב לקטין.
- .11. האב טוען כי האם ממאנת לשתף פעולה עם אנשי מקצוע שמיינה בית המשפט ואיינה שתה ליבה לסנקציות שהוטלו עליה על ידי בית המשפט.
- .12. לטענת האב, יש להתחשב בכך שהנזק לו גורמת האם רק מטעצם עם השנים ויש להתייחס לפיצויים גם בגין העתיד.

עיקר טענות האם בתמצית

- .13. האם טוענת כי כאשר הקטין היה בן כנעה, חולצה מידי האב על ידי המשטרה והועברה למעון לנשים מוכות, נוכח אלימות שספה מצד האב. כן טוענת האם כי האב הציג עצמו בפניה בשם "----" והסתיר ממנה את העובדה מוסלמי אזרח ירדן השווה בישראל באופן בלתי חוקי, עד שכבר היו מספר חודשים בתוך הקשר.

- .14. האם טוענת כי מעולם לא התאסלמה, אלא עו"ד מטעם האב רשם אותה כמוסלמית ואף דאג להביא אישור לפיו התאסלמה לפני הlidיה, על מנת שגם הקטין יירשם כמוסלמי. האם טוענת כי הקאדי עצמו הודה בפניה לimenti כי מעולם לא פגש בה ואף סייע לה בגירושה מהאב.
- .15. האם טוענת כי האב גורש על ידי הרשות לירדן ולא שב לישראל במשך שלוש שנים, בחרן גידלה את הקטין לבדה. האם טוענת כי לא ניתן להאשים אותה בנטק בין האב לבין הקטין בתקופה זו.
- .16. האם טוענת כי כאשר היה הקטין בן ארבע שנים, התקיימו מספר מפגשים קשיים בין האב לבין הקטין, בעקבותיהם התרשמה העו"ס לסדרי דין כי הקטין מצוי במצבה רגשית ובסיכון להתקפותו בשל המצב המשפחתי הסבוך אליו נקלע. האם טוענת כי האב הופנה להדרכה הורית ואילו האם הופנתה לטיפול רגשי - אולם שניהם כאחד לא מימשו את המלצות ועל כן לא ניתן להחזיק את האם באחריות בלבד.
- .17. האם טוענת כי בנסיבות אלו ולאור הקשיים שחוווה הקטין, נתן האב את הסכמתו להפסקת המפגשים לאלטר והקטין הופנה להערכתה פסיכיאטרית. האם טוענת כי בהערכתה הפסיכולוגית נמצא כי הקטין סובל מקשיש הסתגלות ומהפרעה רגשית והתנהגותית וכן מהפרעת קשב הנובעת מחוויות ילדות קשות, שרוי באישקט, בבלבול, בהצפה של חרוזות ובקונפליקטים של זהות.
- .18. האם טוענת כי לאחר מספר מפגשים בין האב לקטין שהתקיימו במרפאה לביריאות הנפש, בה טיפול הקטין, לא עלו יפה, החלטת הרופא המטפל על הפסקת המפגשים מחשש שייגרם לקטין נזק רגשי קשה.
- .19. לאור כל האמור, טוענת האם כי אין מדובר בהפרה בזדון מצד האם אלא בנסיבות קשות ביותר מבחינה אובייקטיבית, של קטין דתי הגדל בישוב דתי ומקבל חינוך דתי, לו אב מוסלמי, בעל אזרחות ירדנית, שפגע באמו קשות.
- .20. כן טוענת האם כי אין יסוד לטעם שנتابע ומעבר לכך, האב כבר דרש וקיבל בעבר פיצוי בגין הפרת סדרי ראייה, וכל פיצוי נוסף יהיה הת העשרה שלא דין.

דין והברעה

- .21. סעיף 14 לחוק השרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962 (ולחלה):
"חוק השרות", מורה כי שני ההורים הינם האפוטרופסים הטבעיים של

ילדיהם הקטינים. סעיף 15 לחוק הקשרות, קובע כי אפוטרופסות ההורים כוללת את החובה והזכות לדאוג לצרכי הקטין וצמודה לה הרשות להחזיק בקטין ולקבוע את מקום מגוריו, והסמכות ליעצgo.

.22. משמעות הדבר היא, שעל פי חוק, לכל אחד מההורים מעמד שווה ביחס לקטין וזכותו של כל הורה לקיים קשר עם הקטין, זהה.

.23. כלל ידוע הוא, כי הזכות לחבר בין הורה לילדיה הינה זכות טبيعית בעלת ממך חוקתי. ראה לעניין זה דבריה של כבוד השופטת פרוקצ'יה, רע"א 3009/02 פלוני ני פלוני, פ"ד נו(4) 893, 872 (וללהן : "פרשת פלונית") :

"המשפט רואה בקשר שבין הורה לילדיו זכות טבעית בעלת ממך חוקתי, שלא שני פנים : האחד - זכותו של כל ילד להיות נתון למשמרות הוריו ולגדל ולהתנתק על-ידייהם ; השני - זכותו של הורה, מכוח קשר דם, לגדל ולהנתק את ילדו בשמורתו ולקיים כלפיו את חובותיו כהורה. בכך החובה לדאוג לבניו ולחזותם של ילדו קניה להורה זכות כי הוא ולא אחר יקיים את החובות הללו".

.24. ובהמשך, עמ' 895 :

"זכותם של הורים וילדים למימוש קשר הדם הטבעי ביניהם קיימת גם במסגרת משפחתיות שעברו שבר וקרע עקב פירוד ההורים, ומקום שמקורו נסיבות שאירעו נוצר משני הורים לגדל את ילדים בשותף. גם כך, וגם מקום שהמערכת המשפחתית נדרשת להתמודדות קשה עם אילוצים שונים הנובעים ממצוקת הפירוד ..".

.25. אל מול כל זכות עומדת חובה, ואל מול זכותו של הורה לקיים קשר עם ילדו, עומדת חובתו של הורה الآخر לאפשר ולהבטיח את הקשר בין הילד לבין ההוראה הנוסף, ולמצער - שלא לסכל את קיומו. ראה דבריה של כבוד השופטת סבינה רוט לוי, ע"מ 01/1034 פלוני ני אלמוני (פורסם בנבו, 17.1.2002) :

"כבר הוזג ע"י הרכב ביהם"ש המחויזי בת"א, שבו נטלתי חלק, לא אחת, כי הזכות של ילדים לקשר עם שני הורים הינה זכות בסיסית של קטינים המודגשת גם באמנה בדבר זכויות הילד 1989 (כתבי אמנה 1038 כרך 31 עמ' 221 בסעיפים 7, 9(2), 10(2) ו-18). ואוסף על כך, כי במקביל לזכות זו של ילדים, מוטלת אחריות על הורים לקיומו של קשר זה עם ההוראה האחר, שכן אי קיום הקשר לא רק שפוגעת היא בזכותו של

הקטין שפוגעת היא בעקרון טובת הילד, שהוא העיקרון השולט בכל החלטה הקשורה בקטיניסム".

לאור האמור, ברור מדוע מניעת קשר בין הורה לילדו, כאשר אין לכך צידוק ממשי, באמצעות הפעלת אמצעים פסיכולוגיים שונים על הילד, אשר גורמים לניתוקו ולהתנכרות מצדו להורה האחר, הינה תופעה פסולה אשר זכתה לכינוי "תסמונת ניכור ההורי". ראה דבריו של כבוד השופט גרונייס, רע"א 3009/02 פלונית נ' פלוני, נו(4) 872 (2002) :

"את המונח **תסמונת ניכור ההורי** (Parental Alienation Syndrome) טבע לראשונה הפסיכיאטר האמריקני פרופ' ריצ'רד גרדנר לפני כחמש-עשרה שנים. הוא היה הראשון שהתייחס בצורה שיטית לתופעות שונות שנתגלו אצל ילדים הקשורות לסכסוכים בין הורים, בייחוד לגבי המשמרות. פרופ' גרדנר הגדר את הסינдрום כהפרעה, אשר הביטוי העיקרי שלה נמצא או בהתנכרות מצדו של ילד כלפי אחד מהוריו, כאשר אין כל צידוק לכך..."

ביטוי לתסמונות נמצא, בין היתר, בסירוב של הילד לקיים קשר עם אחד הורים. מכאן השימוש במונח "סרבנות קשר" כדיור נרדף לניכור ההורי, אף שאינו הראשון אלא אחד המאפיינים של התסמונת.... יצוין, כי התסמונת מתגלת בעיקר בהתנכרות מצדו של הילד כלפי הורה שאיננו המשמרן..."

היו כאלה שהגדירו את התסמונת כמעין חטיפה נפשית של הילד... על-פי המלומדים ברגמן וויצטום, על הילד מופעלים אמצעים פסיכולוגיים שונים הגורמים לניתוקו מההוראה המסורב וגורמים לו לפתח תלות בהורה המנכער...

כידוע, בסכסוכים בין הורים שיש להם נגיעה לילד יש אף ליתן משקל לרצונו של הילד ... הבעיה מסתבכת כאשר מתגלת התסמונת, משום שהרצון של הילד הינו תוצר מעות של ההשפעות שהוא נתן להן מצדו של הורה המנכער".

27. הפסיקת הכירה בתופעת ניכור ההורי כמקימה עילית תביעה נזיקית, החוסה תחת העוללה של הפרת חובה חוקה על פי סעיף 287 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 או תחת עוללת הרשכלנות המועוגנת בסעיף 35 לפקודת הנזקין, [נוסח חדש] (ראו למשל : תמ"ש (י-ם) 12-07-48750 שי נ' כי (פורסם בנבו,

(19.2.14 ; תמי''ש (י-ט) א.ל. נ' ש.ה. (פורסם בנבו, 20.11.11) ; תמי''ש (ת"א) 06/06 39866 יי ני יי (פורסם בנבו, 20.3.12) ; תמי''ש (כ"ס) 10-02-658 ס. ש. נ' ג. ק. (פורסם בנבו, 15.12.11) ; תמי''ש (י-ט) 02/13993 פלוני ני פלונית (פורסם בנבו, 15.2.07)).

.28. בנסיבות המקרה שלפני, טוען האב כי התנהלות האם מקימה את שתי העולות לעיל.

.29. את העולה של הפרת חובה חוקה מרכיבים חמישה יסודות פוזיטיביים :
(1) חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק ; (2) החיקוק נועד לטובתו או להגנתו של הנזוק ; (3) המזיק הפר את החובה המוטלת עליו ; (4) ההפרה גרמה לנזוק נזק ; (5) הנזק שנגרם הוא מסווג הנזק אליו נתקוון החיקוק. היסוד הנגטיבי, הקבוע בסעיף 63(א) סייפה לפકודת הנזקין, הוא שהחיקוק, לפי פירשו הנכון, לא התכוון לשלול את הסעד בנזקין [ע"א 878/06 דב טרוייהפט נ' דוד עטיה [פורסם בנבו] (4.1.09)].

.30. לשם יchos אחריות בעולות הרשלנות, יש לבחון התקיימותם של ארבעה יסודות, מהם : קיומה של חובת זהירות של המועל לפני הנזוק ; הפרת חובה זו ; קיומו של נזק ; קשר סיבתי בין ההפרה ובין הנזק.

.31. הפסיקת קבעה זה מכבר, כי זיקה של הורות לילדים משותף, בין אם ההורים מתגוררים יחדיו ובין אם לאו, טומנת בחובה באופן מובנה חובת זהירות של כל הורה כלפי משנהו, בכל הקשור לעניינים העולים מתוך הקשר האישי והקרבה המיוחדת הנוגעים לידי המשותף ((תmesh (כ"ס) 10-02-658 ס. ש. נ' ג. ק (פורסם בנבו) ; תמי''ש (י-ט) 02/13993 פלוני ני פלונית (פורסם בנבו, 15.2.07)).

.32. המשמעות של חובת הזהירות במישור זה, היא שככל הורה מחויב לנוהג באופן אשר יאפשר לילדים המשותף לקיים קשר עם הורה האחר. כפועל יוצא, אדם סביר יוכל לצפות כי הסתה של הילד המשותף על ידי הורה אחד כנגד הורה האחר, אשר תוצאהה האפשרית הינה פגיעה בקשר בין הילד המשותף להורה האחר, תגרום נזק להורה האחר.

.33. בנסיבות המקרה שלפני, בשל נתוני הבסיס של הצדדים הכללים רגישות מיוחדת, הנובעת מהשתייכות לדתות שונות, דבר העולם ליצור מطبع הדברים שאלות זהות אצל הילד המשותף, אני סבורה כי אף חלה על

הצדדים חובה זהירות מוגברת, مثل היה הקטין בבדיקה "גולגלת דקה" החשוף לsiccon מוגבר.

.34 אומנם, לעיתים, נעשית ההסתמה באופן מכוון. יחד עם זאת, עם פי הפסיכה, גם מעשה רצוני או זדוני יכול לבוא בגין מעשה או מחדל רשלני, ככל שהוא איננו סביר בקנה מידה אובייקטיבי (ע"א 2034/98 אמין נ' אמין ואח', פ"ז נג(5) 69 ; ע"א 593/81 מפעלי רכב אשדוד בע'ם נ' אדם ציוק ז"ל, פ"ז מא(3) 169, 196-197)).

.35 כאמור לעיל, בנסיבות המקרה שלפני, תביעתו של האב לקביעת הסדר שהות עם בנו הקטין התנהלה החל מראשית שנת 2005, כאשר הקטין היה בן שנה וחודשים בלבד, ועד לשלהי שנת 2017 - כאשר מלאו לקטין 14 שנים בקירוב, על רקע סירובה של האם לאפשר לו לקיים מפגשים עם הקטין.

.36 התביעה להסדרי שהות באה בסופו של דבר אל סיומה העקר, לאחר שהתבהר באופן סופי שכבר אין תוחלת להמשך ניסיונו של בית המשפט לחדש את הקשר בין האב לבין הקטין, לאור ההתנגדות העזה של הקטין למפגשים.

.37 ואולם, הקטין לא נולד בן 14 שנים ומעיוון בהליכים מראשיתם, עולה כי בתחלת הדרך, הקטין הביע רצון ושמחה לפגוש את האב - אשר נרמסו על ידי האם והוחלפו בחרדות,פחדים, הימנעות ורתיעה מוחלטת מכל מפגש עם האב.

.38 כן ניכר כי האם פעולה זוzone למחוק את האב מחייה ומחיי הקטין, על רקע הבדלי הדעות ביניהם ורצונה להסתיר את עברה כמי שנישאה והרתה למוסלמי, מעני הkahila הדתית אליה חברה להשתיק, וטענות האם אודות אלימות מצד האב אינן עלות בקנה אחד עם התשתית הרחבה אשר הונחה בפניי.

.39 ההליך נידון בראשותו בפניי כב' השופט ד"ר גרשון גרמן.

.40 כבר עם הפירוד בין הצדדים, פנתה האם אל מנהל האוכלוסין ופעלה לסלק את האב מהארץ, בטענה שהאב נהג כלפיה באלים (ראה מכתב הלשכה המשפטית של משרד הפנים מיום 27.9.05, צורף לנספח 3 בת.ע.ר. של האב).

.41 באופן זה, הציבה האם אבן נגף של ממש בפניי האב, אשר הורחק מבנו הארץ אחרת, ונאלץ, בשלב ראשון, לפעול אל מול הרשות לצורך קבלת היתר כניסה הארץ.

.42 גם לאחר שהאב קיבל אישרת שהיה בישראל, המשיפה האם להדוף את תחינותיו של האב להיפגש עם בנו, בטענות לאלימות מצד האב כלפיו וככלפי הקטין במהלך חייהם המשותפים. האב הכחיש כל טענה לאלימות וטען כי בין הצדדים הייתה מערכת יחסים טובה.

.43 חרף העובדה שבאותה העת האם כבר עברה להתגורר ב_____, האם התעכשה, מטעהה, כי מי שיטפל בצדדים יהיו רשוויות הרוחה ב_____.

.44 ביום 2.6.2006 הוגש תסקיר סעד ע"י העו"ס _____, עיריית _____.

.45 העו"ס דיווחה לבית המשפט כי בין בני הזוג למחלקת הרוחה של עיריית ____, קיימת היכרות מוקדמת, מהתקופה בה הצדדים התגוררו יחדיו, על רקע פניותיהם לקבלת סיוע חומרי וכלכלי בעת נישואיהם. העו"ס ציינה כי באותה העת, גורמי הרוחה התרשמו ממערכת יחסים חממה בין השניים:

"... מדובר בני הזוג גרשימים שנפרדו לפני שנה ולהם לצד משותף בן שנתיים וחודשיים הנמצא ברשות האם. האם מתגוררת בישראל והאב הינו אזרח ירדן ומתגורר בירדן..."

ו_____
הכירו בשנת 2002, כש_____
נהגה לבקר במועדון בו עבד
כמאבטח. בתקופה מסוימת גם היא עבדה באותו מקום. לאחר
היכרות של שלושה חודשים התפתחו בין השניים יחס של אהבה. הם עברו
לגור ביחד בדירה שכורה ב_____. בינואר 2003 חתמו על הסכם נישואין
בפני עו"ד ב_____
ובעבור מספר חודשים ההסכם אושר ע"י בית
הדין השראי..... בספטמבר 2004 _____ התאסלמה.

בני הזוג התקיימו מעבודתו של _____, _____
הכנסה, כמו כן הם התפרנסו מעבודות מזדמנות (כמו מכירת בגדים
 בשוק).

בני הזוג נהגו לפנות לשכת רוחה "_____"
לקבלת סיוע חומרי
בנימוק כי מצבם הכלכלי קשה בשל נסיבות חייהם: הם טענו כי
מ_____ נבער לעבוד בשל שהותו ללא חוקית בארץ וסיפרו כי על
מולטים חובות רבים שנצברו בעסק שנייה לו הוריה ושנרגשו על
ידם על שמה. המשפחה נעזרה ע"י שרותי רוחה בצד ריהוט, מזון
لتינוקות וכו'.

לדברי עו"ס שטיפלה בהם בעבר, הם שיתפפו אותה בתஹשות הتسכום
והיאוש בשל המנתנה הממושכת לمعנה בבקשתו של _____
לקבל

אישור שהיה ולבודה בישראל. העו"ס התרשמה ממערכת יחסים בין _____ ו_____ כחמה מאוד ומואפיינית במסירות ודאגה הדדית. ניכרו מאמציה של _____ לסייע ל_____ בקידום ההליכים במשרד הפנים לשינוי הסטטוס ובلت רצון העז של שניהם להמשיך בחיים משותפים ללא פחד מגירושו של _____. הם אף העלו מחשבות לגבי הגירה על מנת שלא לפרק את הקשר ביניהם במידה ו_____ יאלץ לעזוב את ישראל.

שיתפה את העו"ס בכאבה ובאכזבתה מול עמדת הוריה, שדבריה, ניתקו עמה כל קשר בתגובה לכך שבורהקשר היה עם בחור מוסלמי.

ב-25/05 הגיע _____ לעו"ס בליישכת _____ ומספר כי _____ נעלמה באופן מפתיע עם בן נס לפני 8 ימים, הגיעו נגדו תלונה במשטרת על התנהגותו האלימה וכתוואה מכען ונפתח נגדו תיק פלילי. על רקע התרשמה של העו"ס מהקשר האדוק בין בני הזוג, כפי שהפיגנו במפגשים עמה ועל רקע הצהרותיה של _____ על אהבתה ומחויבותה לבעה, הידיעה הייתה בלתי צפואה לחלוּתין....".

העו"ס ציינה כי להתרשמה, המנייע האמתי מאחורי סירובה של האם לאפשר לאב לפגוש את הקטין, הוא הבדלי הדות ורצונה של האם להסתיר את עברה כמו שניהלה מערכת יחסים והרתה לאדם ערבי מוסלמי, בפני הקהילה החרדית בה בחרה להתגורר עם הקטין לאחר הפרוז. וכן כתבה העו"ס :

"מדובר בני זוג שנפרדו לאחר 3 שנים של חיים משותפים. שניהם מתארים את תחילת הקשר ביניהם כמאפיין באהבה ומשיכה הדדית, אך חלוקים בעדויותיהם בנוגע לסיבת פירוק המשפחה המשפחתי. האשה טוענת כי הסיבה היא היות קורבן לאלימותו של הבול ואילו הבול מכחיש בכל את האשמה וטען כי הסיבה התנגדות משפחתה של אשתו אליו כמוסלמי - ערבי, אזרח ירדן..."

עלי לציין, כי בתיאוריה של האישה את יחסיה עם בעלה בעבר בנסיבות שפוגמות באמונות דתית (כגון האכזהה שמביאה מכע שהליך הגיור לא יצא לפועל, כאשר משמעות הגיור הינה להישאר לצדו של הבעל שמצוג על ידה כמסוכן ומתעלל).

כמו כן, אני מבקשת להעירך באופן חד-משמעות את סיבת התנגדותה הנחרצת של האישה להענות לבקשתו העקבית והמתמדת (מאז שנפרדו) של האב לחידוש הקשר עם בנים. השאלה הנשאלת היא האם הסיבה היא החשש מפני אלימתו של הבעל או הרצון (המובטא על ידה) להתנתק מה עבר כפי שמצופה ממנה עם חזרתה בתשובה.

כאמור בפגישות עמי הפגינה _____ סימנים קיצוניים של חרדה מפני הפגיעה מצד בעלה לשעבר או מצד מישחו "מטעמו" עם הגעתה ל_____ וඅפּ פנתה לבית המשפט בבקשת להعبر את הטיפול בתסקיר לשירותי הרווחה ב_____, כדי לא להרגיש מאויימת.

עם זאת אי אפשר שלא לשער כי הבקשה באה אחורי ש_____ נוכחה לדעת כי דעתו היא שאומנם זכותה להיות מוגנת אך אין לחסום בפני האב את הקשר עם בנים. יתרו ו_____ מקווה כי בשירותי הרווחה ב_____ תמצא אוזן קשבת לרצונה להרחיק את אביו המוסלמי מבנה..."

העו"ס המליצה להתחילה מפגשים בין האב לבין הקטין במסגרת של מרכז קשר ו齊יינה כי לאור חוסר שיתוף פעולה מצד האם, אין אפשרות המשיך וללוות את ההורים בתהליך חידוש הקשר בין האב לבנו. 47.

העו"ס נחקרה על התסקיר בדיוון שהתקיים בפני כב' השופט גרמן ביום 22.6.2006, ועמדה על התרשםותה לפיה המנייע לシリוב האם לאפשר קשר בין האב לבין הקטין, הוא הבדלי הדותות ורצונה להסתיר את עברה כמי שנישאה והרתה למוסלמי. 48.

חיזוק לסברה של העו"ס לפיהシリוב האם נובע מרצונה מהבדלי הדותות ורצונה להרחק כל קשר בין ובין הקטין לאב ולדתו המוסלמית, ניתן למצוא בהתנהלותה של האם אשר נטה לעצמה את החירות לשנות את שמו של הקטין, באופן חד צדי ועל דעת עצמה בלבד, מ_____, השם שנטנו לו הצדדים עם לידתו, ל_____- שם שלא ניתן לטעות בו כיהודי. 49.

יחד עם זאת, נוכח טענתה העיקרית של האם לאלימות מצד האב, ולמען הסר ספק, שלח בית המשפט את האב אל מר_____, לבדיקת מסוכנות. ממצאי הבדיקה העלו כי אין מניעה להפגיש בין האב לבין הקטין ובהתאם, בית המשפט הורה ביום 26.12.2006 על תחילת מפגשים בין האב לבין

הקטין, כאשר בשלב הראשון, יתקיימו המפגשים במסגרת מרכז קשר

ב_____.

.51. למרות החלטת בית המשפט, עלה בידו של האב להיפגש עם הקטין במרכזו הקשר ארבע פעמים בלבד, עד שגורמי הרוחה המליצו על הפסקת המפגשים בעקבות התנהלותה של האם, אשר סיירבה לאפשר את תהליך הקשר בין האב לבין הקטין וחשפה את הקטין לكونפליקט בין ההורדים, בעוצמה אשר עוררה חשש בדבר טובות הקטין.

.52. ביום 15.4.07 שלחה עו"ס _____ את העדכון הבא:

"... המפגש הראשון התקיים ביום 07/3/29 במרכזו הקשר ב_____ בפיקוח של מנהלת המרכז ובנוחותי, עפ"י בקשת פ. סעד לסדרי דין בשירותי רוחה ב_____.

האם הביאה את הילד למרכז והוא יצר קשר מיד עם אביו, שיתף פעולה במשחק, הטרפק עליו, הרבה לפנות אליו "אבא". כל זאת על רקע יחסה העוין המופגן מצד האם שהתחבטה בסירובה לעזוב את החדר בזמן המפגש, התנגדותה להימצאותי בחדר ואמיורתי לא הגיע עוד למפגשים....

האם מסרבת להביא את הילד למפגשים במרכז - לכל פניותיי הטלפוניות אינה עונה או מגיבה באומרה כי אינה מוכנה לדבר עמי. כשמסרה לה הודעה מטעמי ומטעם עו"ד כי עליה להביא אתה ילד למפגש עונה כי אינה מתכוונת להגעה, ולכן הפגישה ב - 07/4/07 לא התקיימה.

הנני מבקשת לידע את כבוד בית המשפט אודוט הפרת החלטת בית המשפט על ידי האם. הנני פונה בבקשת להורות על האם להישמע לכללים הנהוגים במרכז, מאחר והתברר כי הילד מגלה יכולת טובה להתחבר לאביו בזמן המפגש במרכז, על האם להימצא מחוץ לחדר ולהשאר את הפיקוח בידייה של העו"ס, מנהלת המרכז.

.53. מן האמור ניתן ללמוד כי בין האב לבין הקטין הייתה בתחילת הדרך התקשורת תקינה, הקטין נהנה מחברתו של האב ולא הייתה כל מניעה שבין השניים יפתח קשר טוב, אילולא התנגדותה הנחרצת של האם, אשר פعلا לטרפף את היחסים.

.54. האם, שככל הנראה לא הייתה שבעת רצון מהמלצות העו"ס ב_____ הטעקה כי הטיפול במשפחה יועבר אל _____, ככל הנראה מתוך מחשבה שהעו"ס ב_____ יビיעו יותר הזדהות עם עמדותיה בדבר הרחיקת האב המוסלמי.

.55. בנוסף, האם המשיכה לעמוד בסירובה ולא הביאה את הקטין למפגשים עם האב, תוך שהיא גורמת לנתק של שבעה חודשים בין האב לקטין. רק באוקטובר 2007 חזרה האם להביא את הקטין למרכו' הקשר, אולם מרובה הצער, הנתק אשר כפתחה האם על האב והקטין, נתן את אותן אמותיו והקטין, אשר בעת ההיא היה בן ארבע שנים בלבד, לא זיהה עוד את האב. וכך נכתב בעדכון גורמי הרווחה ב_____ מיום 08.9.1.08:

"... ביום _____ מזוהה עצמו בשם _____, אינו מזוהה את _____ כאביו ואינו זכר אותו וסביר כי בעלה השני של האם הוא אביו מבטן ומילידה.

כאמור, ב-17/07/2017 התקיימים המפגש הראשון בין _____ ל_____ במרכו' הקשר ב_____, זאת לאחר שהסביר לאם כי היא חייבת לכבד את החלטת בית המשפט ולקייםה. המפגש היה קשה ביותר, האם, אשר חוששת לבנה לא משה ממנו וגם לא הכינה אותו כלל למפגש, כך שהילד לא ידע למה הוא בא ועם מי הוא נפגש. _____ שהתגעגע מאוד לבני הביא לו מתנות, צילם אותו ללא הרף והסביר לו שהוא אביו וחזר על כך שוב ושוב ואף הסביר לו עד כמה הם דומים זה לזה מבחינה חיצונית. כמו כן קרא ליד _____ למרות שהילד מזוהה עצמו כ_____, נתקף בחרדה, החל לבכות, ברך מתחת לשולחן והתחנן לאמו ללבכת הביתה. _____ אמר כי הוא אינו אביו ואביו האמתי נמצא כעת עם אחיו התינוק בבב"ח....

ב- 25/07/2017 התקיימים מפגש שני, שאף הוא היה קשה אם כי פחות סוער. מצידו השתדל לא להלחיץ את _____, אולם האם המשיכה לעמוד בפתח החדר ולא נתנה לבנה מנוחה. המצוקה ניכרה על הילד, אשר היה קרוע מכל הסיטואציה.

ב- 07/11/2017 ב- 20 דקות לפני תחילת המפגש האם ביטהה אותו, למרות שיכלה להודיע על כך יום קודם.

ב- 07/11/15 התקיימים מפגש שלישי, אשר גם כן היה קשה. בפגש זה עלה בברור מדבריו של _____ שהוא עבר הסתה מצדיה של אימו. הוא מכיר בתחילת המפגש ש_____ אינו אביו, הוא אינו רוצה לשחק עימו ולא מעוניין במתנות שלו הוא נותן אותו למשחו אחר. ע"מ להתקרב אל בנו בכל זאת, מרים אותו _____ על ידיו ובכוח מתו מנסה לקחת אותו לחדר תוך כדי שהוא מותנד. האם מתנגדת למהלך זה ומפנה את _____ "בהמה" באזניו של בנה והאב כועס ועונה לה שמחנים את בנו בצורה מגעילה והם מתווים ביניהם כשבתווך נמצא הילד ומצוקתו גדולה.

ב- 07/11/25 התקיימה ועדת תסקרים ב_____ בהשתתפות שני הורים וצוות מקצועי, לאור המזיקה הרגשית הקשה של _____. בוועדה הפגינה האם כעס תהומי כלפי האב ולאור ההיסטוריה שלו עימו בגין התנהגות אלימה כלפיו, וניכר היה כי אינה יכולה להפריד בין עסקה כלפיו לבין צרכי הרגשיים של בנה. לדבריה, היא מתנגדת לקשר של _____ עם האב ואנייה מעוניינת שכיר אותו. מבחינתה קיומו של האב מחוק, כיום היא נשואה בשנית ליודי ו מבחיננה פסיכולוגית בעלה השני משמש דמות אביה לבנה לכל דבר ועל כן אינה מבינה מדוע מכירחים את בנה להיפגש עם _____. לדבריה, היא אינה מסוגלת לספר לבנה את האמת מבלתי שתסית אותו ותסביר לו עד כמה אביו פגע בה ועד כמה הוא אדם רע. לדבריה, התיעיצה עם רבנים אשר נתנו ברכותם למהלך זה.

כמו כן התרשמה הוועדה מרצוינו הכנה של האב לקשר עם בנו, אשר הפגין נחישות לאורך כל הדרך על אף הקשיים שניכרו בדרכו. כמו כן העלה האב את דאגתו הכנה למצבו הנפשי של בנו בגין התנהגותה של האם.

המלצותיה של הוועדה היו :

1. האב נדרש לפנות לקבלת הדרכה הורית במקום מגוריו ב_____ על מנת להתמודד טוב יותר עם הסיטואציה.
2. האם נדרשה לפנות לקבלת טיפול נפשי והדרכה הורית במקום מגורייה, על מנת להפחית את עסקה כלפי האב באופן שיאפשרו את הקשר של בנה עם אביו מבלתי שתסית אותו.

3. סדרי הראיה צריכים להתקיים כסדרם ושני ההורים מתבקשים לקיים.

4. פקิดת סעד לסדרי דין تعدכו את בית המשפט.
לאחר הוועדה שלושה מפגשים לא התקיימו בין האב לבנו, כאשר שניים מתוכם הילד היה חולה...

ב- 07/12/13 התקיים מפגש נוסף בין _____ ל_____, אשר היה הקשה מכולם והעיד על המסרים השליליים שהילד מקבל מצד אימו על אביו, על היותו של הילד קרוע בין מאבקי הכוח של הוריו אשר אינם מסוגלים להניח להם, ועל המזוקה הרגשית בה הוא נתון.

בתחילת המפגש האם התקשרה ומסרה כי _____ מסרב לעלות מעלה למרכז הקשר על כן עו"ס מרכז הקשר, הגבי' _____, נחלצה לעזרתה וירזה למיטה. לאחר עלותה, _____ מכנה את בנו "חביבי" על מנת לדובב אותו ו_____ כועסת אינה מוכנה ש_____ ידבר אליו בערבית. בכך חצى שעה _____ לא שיתף פעולה עם ניסיונו של _____ לדובב אותו ואף זרק את המתנות שהוא הביא לו (סבiven וחוברת הדבקה). הוא אמר לאביו שהוא לא מוכן לשחק עימו "כי הוא לא חבר שלו ומשום שהוא איש רע" ואמר לו "שהוא יקשר לו את הידיים". אז הוא פנה אל אימו ואמר "אםא אמרה לי" וביקש את אישורה "నכוון אםא?"

לקראת סוף המפגש _____ נרגע ומתקיימת אינטראקציה בין לבן אביו. יחד עם זאת האם המשיכה לשבת בחדר ששוכחות מפריעת. עו"ס מרכז הקשר, _____, פנתה אל האם וביקשה שתתמוך את קולה, העמוד בצד וتفسיק לדבר בטלפון הסלולארי שלה, כי היא מפריעה למפגש. _____ היה מבולבל ולא יכול היה לשאת את הביקורת כלפי אימו יצא להגנה ותקף והרבייל _____ כתגובה לכך _____ אמרה לו "אתה תשמור על אםא נכון?" ולא התייחסה כלל להתנגדותו הלא מקובלת של בנה.

ב- 07/12/20 נערך מפגש קצר. האם אחראית מאוד והאב המתין זמן רב. המפגש היה קשה הילד הגיע מוסט והתקשה לשותף פעולה לנוכח העובדה שהאם יושבת במהלך המפגש בחדר בלבד עם האב. מהר מאד

העניןאים התדרדרו, שני ההורים החלו להתוווכח ולריב והאם נטלה את
הילד ועזבה את מרכזו הקשר ...

בהתיעצות עם פקิดת הסעד המחויזית הגבי _____ ופקידת הסעד
הראשית, הגבי _____ הוחלט כי על מנת לא לפגוע בನפשו של הקטין
עוד יותר המפגשים במרכזו הקשר יפסיקו לפחות. במקביל על מנת לא
לנטק שוב את הקשר בין האב לבנו אנו פועלם למציאת פתרון טיפוליו בו

יקבל התיחסות טיפולית למשבר הזהות בו הוא נתון ולמצוקתו
הרגשית וההורים יקבלו הדרכה הורית במסגרת של טיפול דיאדי עמו,
טיפול אשר יתמוך במפגשים במרכזו הקשר ויאפשר אותם".

.56. ניכר כי גם העברת הטיפול במשפחה אל אנף הרווחה ב_____, לא
הניבה עבור האם את התוצאה הרצiosa מבחינתה, שכן גם גורמי הרווחה
ב_____ זיהו את ההסתנה הברורה של האם את הקטין כנגד אביו. לפיכך,
האם החליטה לטרוף את הקלפים פעמי נספת, ועקרה את מגורייה
ל_____ - תוך שהיא גורמת לשבחת הנובעת מה הצורך להתחיל את
ההליך מחדש במחילכת רוחה אחרת.

.57. על פי המלצת העו"ס ב_____, ולאור מצוקתו של הקטין מהסיטואציה
שኖצרה בעיטה של האם, בוצעה לקטין הערכה פסיכיאטרית. ביום 15.4.08
הוגש דו"ח סיקום הערכה פסיכיאטרית, וכך נכתב בו :

..."

בדיקות הילד :

הילד הגיע לשני מפגשים, בליווי אמו. בפעם הראשונה סיירבה האם
להשתair אותו לבד בחדר עם הבודקת, בפעם השנייה הסכימה לצאת
מהחדר אך נשאה מאחוריה הדלת והתפרצה בחזרה לחדר לשם תכנים
על "אבא". _____ לא גילתה קושי מיוחד מפרידה מאמו. ההופעה שלו
הייתה מסודרת ונקייה, הוא נראה כפי גילו, במצב תזונתי תקין. המודע
שלו היה צלול, ההתמצאות שלו הייתה תקינה בכל המוגנים. הוא היה
באי שקט פסיכומוטורי. רמת הפעילות שלו גבוהה. הוא התנהג בחוסר
גבולות ואף בחוץפה, באימפלסיביות ובאופן בלתי מאורגן, הוא
התקשה לשתי פועלות. טווח הריכוז שלו היה קצר. האפקט שלו היה
עליז, לא מגוון, לעיתים לא תואם את הסיטואציה. לא הייתה עדות
להפרעה בפרנסציה. קצב החשיבה שלו תקין, במהלך הופיעו לעתים

אסוציאציות צליל. לא הייתה עדות למחשבות שווה מכל סוג. הדיבור היה לעיתים לא ברור, לעיתים השמע קולות רבים ודיבר בצעקות. בציור התגלו קשיים גרפו-מוטוריים, קשיים בהתארגנות והפרעה בדימוי הגוף. במשחק בבית הבובות בלט הבלבול בתפקידים במשפחה והדלות בתכנים. במשפחה היו יلد, אותו כינה "אח", אבא ואמא. במהלך המשחק האבא נכנס לבית, הוא שאל למה לא מזמין אותו הבית והוא ענה בעצמו "הוא רע". במשחק בלו גילה עקשנות רבה, כעס ואף תוקפנות כשניתה לחבר חלקים بصورة בלתי אפשרית וכמובן לא הצליח בכך....

נמצא במצב של משבר קשה אשר להערכתנו קשור לניסיבות המשפחתיות שהוא חי בהם ולקשיים של הוריו ושל המערכות לזהות את צרכיו ולהגיב בהתאם. המזוקה הנפשית שלו באה לידי ביטוי הן במישור ההתנהגותי, הן במישור האפקטיבי והן במישור התפקידי. הוא נמצא במצב של סיכון להפתחותו, שרוי באין שקט, בבלבול, בהצפה של חרדות ובקונפליקטים של זהות ונאמנות.

להערכתנו קיימת רקע הפרעה התפתחותית, אשר באה לידי ביטוי בתחום הקשב, הריכוז והשליטה על תנועות, אך מומלץ להעריך את התפקידים האלה שלא בתקופת המשבר הנוכחי.

הוא זוקק לטיפול פסיכותרפי, מלאוה בהדרכה להורים".

58. ככל הנראה, האם לא הייתה שבעת רצון גם מרשות הרוחה ב_____.
וביוני 2008 עקרה את מגורייה פעם נוספת, הפעם לבית הוריה ב_____.
האם הודיעה לגורמי הרוחה המטפלים כי בכוונתה לעבור בספטמבר 2008 ל_____, אולם בפועל עקבותיה של האם נעלמו והיא עברה למקום אחר, מבלתי לידע את גורמי הרוחה, את בית המשפט או את האב.

59. לאור התנהלות האם, שוב נוצר נתק בין הקטין לבין האב, אשר לא ראה את בנו מאז דצמבר 2007.

60. הסיטואציה שנוצרה והיעלמות האם עם הקטין, עוררה את דאגת גורמי הרוחה לשлом הקטין, וביום 4.9.2008 הוגש תסجيل סעדי מאוחד מטעם פק"ס ב_____ וב_____ יחד. גורמי הרוחה ברשותות השונות התאחדו ויימו פגישה עם ההורים, אליה התfixture האב בלבד בעוד האם

"הודעה שאין בכוונתה לשתף פעולה ועל כן אין בכוונתה להגיעה לפגישה הקשורה לבנה". וכך כתבו גורמי הרווחה בתפקיד :

"הפגישה זומנה עקב דאגה למצבו של הקטין _____ שנמצא
במעברים תכופים בין רשוויות שונות (_____, ____, ____,
וכוונה לעبور ל_____ שונות).

דאגה לקטין שנמצא בנטק מוחלט מאביו כשהאמו מוצאת לנכון בכל הזדמנות לציין כי אין בכוונתה לשמר דמות אב זו. לדבריה לקטין חיים חדשים עם "אב" חדש (בן זוגה הנוכחי).

דאגה לזיהות המתפתחת של הקטין כשהאם באופן חד-צדדי שינתה ל_____ את שמו ל_____ (כבר בינואר 2008 דווח על כך לבית המשפט).

התרומות חברי הוועדה

האם לכל אורך הדרכ, חן בדבירה והן במעשהיה, פועלת כדי למנוע כל קשר מ_____ עם אביו ואף מסרבת לאפשר לו להכיר בעובדה שאביו מולידו נלחם על הזכות לקשר עמו. בכך למעשה פוגעת האם במבנה עד כדי התעללות בו וגרימת נזק רגשי, האם מזולגת בהחלטות שיפוטיות אינה משתפת פעולה עם גורמי הטיפול וחוסמת כל אפשרות לחבר טיפולי שיקדם את הקשר של הקטין עם אביו.

האם, אף אינה מאפשרת לקטין להיות בקשר טיפול על מנת לבן סיטואציית חיים מורכבת וסבוכה עבורו (התמודדות עם אורח חיים דתי ואב ערבי).

האב לעומת זאת נלחם על הקשר עם בנו חש מחייבת אדראה כלפי בנו ואיןו מוכן לוותר על האפשרות לראות את בנו ולהיות מעורב בחייו.

לאורך השנים פעלו פקידי הסעד וניסו בכל דרך אפשרית לאפשר את הקשר באמצעות שיחות פניות לביהם"ש, מרכז קשר, פניה לגורם מטפל (ב"ח גחה).

אך לצערנו, הביקורים היו קשים מושגא ל_____.

האם השתמשה בכל דרך על מנת שהביקורים יהיו בלתי נסבלים, לא אפשרה אוטונומיה, לא אפשרה קשר חופשי מפוקח וזורם לאב עם בנו

ללא נוכחותה, ובכך העבירה מסר כי לא מדובר באב מיטיב אלא באדם שיש להיזהר ממנו.

אשר על כן הננו פונים לבית המשפט:

1. לזמן את ההורים בהקדם האפשרי לדיוון במעמד שני ההורים אלו מבקשים כי ביהם"ש יורה למשטרה לסייע באיתור האם ולודא מסירת הכווים כנדרש. מבקש כי בדיוון יבחן האופן שבו ניתן יהיה להסדיר מחדש קשר בין _____ לאביו.

2. אלו מבקשים כי ביהם"ש יקבע כי במידה והאם לא תשתף פעולה ישקול ביהם"ש הטלת סנקציות על האם.

3. אלו מבקשים מביהם"ש להורות האם לחת את הקטין למסגרת טיפולית שתקבע במסגרת ועדת לתכנון תוכניות טיפול ברשות שבתתגורר האם.

4. אלו מבקשים מכבי ביהם"ש לשלווח לח"מ את החלטתו. לאור העובדה שמדובר בקטין בן 4 שלא מכיר את אביו, אלו רואים חשיבות רבה לקיום הדיוון בדחיפות".

61. לנוכח פרישתו של כב' השופט גרמן, הווער החליך להמשך טיפולה של כב' השופטת עליסה מילר.

62. ביום 15.12.08 התקיימים דיון בפני כב' השופטת מילר, אליו התיצבו פקידת הסעד המחויזת, הגב' _____, ופקידת הסעד _____ מ_____. וכך העידו פקידות הסעד בדיון מיום 15.12.08:

"גב' _____ - פקידת סעד :

בסוף Mai נפגשתי עם האם, היא אמרה שהיא מוכנה שהילד יעבור טיפול פסיכולוגי. היא הודיעה לי שבסוף חודש יוני 2008 היא עברה לבית הוריה כשהלה זמינים שלה היה בחודש ספטמבר לעבר _____ . התוכנית הייתה שנעביר את כל הטיפול לרשות _____ . בינתיים, בחודש Mai 08' התחלנו להתייעץ עם ד"ר _____ ואז עלה הנושא של פגישה משותפת ב_____. ב-27/8/08 נקבעה פגישה ב_____ עם פקידת סעד ראשית עם גב' _____ והמפקח _____ והזמנו את ההורים להיות והמקהה מأد מרכיב ורצינו לדון בנושא טובת הילד. האם התנגדה נחרצות ואמרה שהיא לא

תגיע, המשפט שלה היה "תعلى לשםים ותרדי אני לא אגיע". שאלתי אותה לכתובה ובאוקטובר 80' היא מסרה לעובדת הסוציאלית של המשפחה שהיא גרה ב_____ . היא גם לא בקשה שנשלח חומר. היא אמרה "אני לא מעוניינת שיישלח שום חומר אליהם" ומאו נתקה הקשר איתה.

ב_____ ההיכרות עם התחנה הייתה מוד שטחית והיה הרושם שהאם לא מעוניינת שהיא שום קשר עם האבא.

גב' _____ :

למעשה בקשר עם האם היא חזרה בטענה שככל מפגש בין, בין האב והילד מסכן אותה ואת הילד ולכן דיברנו על מרכז קשר שיש בו שומר ומסגרת שיכולה להגן על המפגש עין בעין עם ההורים ולהגן על הילד. האם לא תרשמה מההגנה הזאת ובעצם המשיכה לפעול כדי שלא ייווצר קשר עם הילד. גם באירוע המפגשים שהיו במרכז הקשר הם בעצם הופסקו בגלל שבעצם האם לא אפשרה לתהילך של קשר בין הילד והאב והילד נחשף לקונפליקט חריף בין שני ההורים ברמה שדגנו לטובתו של הילד וזאת הסיבה שבעצם המלכנו על הפניה לטיפול כאשר המחשבה הייתה שהטיפול יאפשר מצד אחד לעזור להביא לידיית הילד את האמת על חייו ויעזר לכל אחד מההורים להבין את צרכיו של הילד. באמת, בסך הכל אני חושבת שיש מקרה שהוא ממש טרגי. הוא טרגי במובן זהה שיש אבא שרוצה בקשר. מהניסיונו שלי לא תרשמתי שהאב מסוכן. אני חושבת שההתנהלות שלו במהלך התקופה הזאת והאיפוק שהוא גילה הם ההוכחהeki נכונה שאין כאן מצב של סיכון. הטרגי הוא בכך שהוא אנטון במצב שהילד בן חמיש וחצי, אם אינני טועה, הוא בעצם קרווע, לא יודע את האמת על חייו. כבודה ציינה בצדק הרבה שהיום אנחנו בנקודה של אל חזור. זאת אומרת יש לנו ילד שלא יודע על חייו, מקבל מסרים קשים מאמא שלו על אבא ולכן אני חושבת שצריך לעזור לאבא כרגע לתקן צעד אחורינית ולא להילחם כדי לתת שקט ליד מצד אחד. המליצה שלי היא שבימ"ש יישאר בתמונה, שיחייב את האמא לספר ליד את האמת על אביו, שתשלח לאבא אלבום תמונות ושתהיה דרך שהאב יוכל לעקוב אחריו מצבו של הילד ואולי בשלב יותר מאוחר אפשר יהיה להפגש מחדש את האבא עם הילד. כרגע נראה לי, אני

ליוציאי את האב והיו לי שיחות איתו, אני אומרת את הדברים בכאב גדול אבל המחויבות שלי היא טובתו של הילד ובסיטואציה הנוכחית יש דברים שאי אפשר למחוק והנתונים הם מאד קשים".

.63. לאחר ששמעה את הצדדים, ולאור התרשומות והמלצות פק"ס, הורתה כב' השופטת מילר לפק"ס המחויבות להעביר את כל החומר המתיחס ל蹶ה אל רשות הרוחה במקום המגורים החדש של האם בתחום העיר ______. כב' השופטת מילר הורתה כי פק"ס במקום המגורים החדש של האם תגשש תכנית טיפולית, שטרורה היא הכנת הצדדים לתחילת מפגשים בין האב לקטין.

.64. ביום 26.5.2009 התקיים דיון נוסף, אליו זומנה עו"ס עיריית _____, לאחר שלא חלה כל התקדמות ממשית בסוגיות חידוש הקשר בין האב לבין הקטין, מאז הדיון הקודם בדצמבר 2008. במסגרת הדיון הסתבר כי גורמי הרוחה ב _____ לא מילאו את החלטת בית המשפט ועל כן, על מנת לקדם את ההליך, מינתה כב' השופטת מילר אפוטי לדין עבור הקטין, על מנת לבחון את טובתו של הקטין בנסיבות אשר נוצרו לעניין חידוש הקשר עם האב.

.65. בדיעון מיום 8.9.2009 חיוותה האפוטי לדין עדמתה לפיה יש לאבחן תחילת את מצבו הנפשי של הקטין ואת הכוחות שלו להתמודד עם הסיטואציה, בטרם ניתן יהיה לדון בקביעת מפגשים בין הקטין לבין האב. באותו דיון ציינה פקידת הסעד המחויבות, הגב' _____ :

"אני מלווה את המקהה מתחילהו כמעט ובחילה הדרך ראיינו את המסירות של האב, רצונו העז לקשר עם הבן ולא הצליחו לאפשר את הקשר עד כדי מצב שהילד נמצא היום במקום שהוא זוקק להתרבות גורם מטפל טרם חידוש הקשר במרכז הקשר".

.66. לאור עדמת פק"ס והאפוטי לדין, הפנתה כב' השופטת מילר את הקטין לטיפול ביחיד לבリアות הנפש ב _____ ואת האם לקבלת הדרכה הורית, וקבעה כי הוראות להמשך תינטנה בהתאם לתקומות הטיפול לקטין והדריכה ההורית לאם.

.67. ביום 4.12.2009, לאחר טיפול שבoui קבוע של מעלה משנה, התקבל דיון החזות המטפל בקטין ובאם, במרפאת בריאות הנפש ב _____. וכך נכתב בדיעווח:

"... בתחילת התהליך הטיפולי ניכר קושי ביצירת הקשר, ושיתוף הפעולה של _____ היה חלקו בלבד ... ככל שהתקדם התהליך, _____ הצליח לתת יותר אמון במטפל, משחקו התחליל להיות אינטגרטיבי יותר והתקשורות קיבלת אופי משפחתי.

כמו כן, נדרשה עבודה אינטנסיבית עם האם אשר נזקקה להדרכת הוריהם כדי לקבל את העבודה שאביו הביאו של _____ הוא חלק בלתי נפרד מחייה ומחיה בנה. נוצרה דינâmיקה קשה בין _____ ואמו במקומות בהם התעוררה סקרנותו לגבי אביו הביאו. האם התקשתה לשאת את המצביעים בהם נדרשה לספק מידע בנושא לבנה. עבדה זו יצרה קונפליקט בהתנהלות המשפחתי. האם עשתה עבודה מעמיקה במהלך הפגישות של הדרכת הוריהם והצליחה לשנות את עמדתה מול

.....

לאחר תקופה של הדרכת הורים אינטנסיבית ומוקדמת עם האם, _____ החל להיות רגוע יותר בהתנהלותו hon בטיפול, hon במסגרת של בית הספר והן בביתו...

האב הביאו _____ הזמן והגיע לפגישות. הוא הביע געוגעים לבנו הבכור _____, הוא מבקש לחדש את הקשר עימו ומצר על כל יום שחולף ללא קשר עם _____. _____. מכבד את מקומה של האם _____, בלבו של _____ ומונה להיענות להכוונות המטפלים לטובת בנו...

בנושא של אביו הביאו _____ יודע שיש לו "אבא ראשון לפני _____". הוא מכיר את שמו המקורי - _____, הוא יודע כי אביו "הראשון" מתגעגע אליו וմבקש לחדש את הקשר המשפחתי. ובעת השיחה על כך _____ חייך והביע שמחה. בעבר אמר "אמא אמרה לי לא לדבר על זה", כתעת הוא מדבר עם פחות עכבות....

מאחר והשופטת עלישה מילר כתבה בחילתה שנמסרה לנו, כי המטרת היא לקיים סדרי ראייה בין _____ לאביו הביאו, אני מחזקים את ידיה של כבוד השופטת בגישה זו וחושבים כי החלטתה זו היא הדבר הרاوي לעשותו בעת".

68. האם לא קיבלה את המלצות וביקשה שלא להורות על התחלת סדרי/זמן
שהות בין האב לקטין "בשלב מוקדם זה".

.69 בית המשפט דחה את טענות האם והורה ביום 28.3.12 על התחלה מפגשים בין האב לבין הקטין, בהתאם לתדיירות ולאופן שיקבע הצוות המטפל בקטין במרפאה לבריאות הנפש.

.70 ביום 1.4.12 הגיע הצוות המטפל בקטין, המטפלת הרגשית הגבי' _____ ומנהל המרכז, הפסיכיאטר ד"ר _____,لوح זמינים ראשוני שלושת המפגשים הראשונים של האב עם הקטין, כאשר המפגש הראשון נקבע ליום 2.4.12 בתוך חדר הטיפולים שבמרפאה לבריאות הנפש. הצוות ציין כי "האב הגיב בחיוב האם, למרות שערכנו שינויים לבקשתה, מגיבה בחוסר שיתוף פעולה ראשוני".

.71 בו ביום נתן בית המשפט החלטה המורה לאם לשתף פעולה, על מנת להימנע מחיוב בסנקציות.

.72 למקרה הצער, האם בחרה להפר את החלטת בית המשפט וביום 2.4.12 שלח ד"ר _____ אל בית המשפט את הודעה להלן (ההדגשות המקורי, א.א.א) :
"בהתאם להחלטתך מתאריך 28.3.12, הזמננו _____ ואביו לפגישה
היום ב 30.08 במרפאה.

, האם התנגדה תחילה בנסיבות שונים ואך זוללה במפגש ("אין לי זמן לשטויות אלה").

משהובהיר לאם כי ההזמנה על כל פרטיה, נעשתה על פי הוראת בית המשפט - הודיעה האם כי TABOA עם הילד, אך TABOA עימה את פקידת הסעד _____ ולא תאפשר פגישה לפי המסגרת אותה קבועתי.

הבוקר הגיע האב _____ בתchromה ציבורית, נרגש ומתנה לבנו בידו.
האב הגיע בזמן וכייבד את כל ההנחיות.

האם _____ לא הופיע ולא התקשרה מיווזמתה.
בטלפון שנערך עימה מיווזמתנו, הציבה האם תנאים להבאת הילד, שלא מתקבלים על דעתנו ועומדים בסתריה לראייתנו המקצועית ולטובת הילד.

אנו מבקשים בדחיפות - הבירה של החלטה, ברחל בתוך הקטינה, כדי
שכל המעורבים יבינו שעלייהם לכבד את תוכנית סדרי הראייה, על
פרטיה, כפי שקבעתי.

להתרשםותי מהתנהגות האם, אין עליה מORA בבית המשפט, ולא סנקציה מתאימה היא תמשיך להדייר את _____ מאביו".

.73. בתגובה, האם טענה כי מכיוון שרשויות הרווחה המליצו בשנת 2008 - למשך ארבע שנים קודם לכן - על עצירת המפגשים, אין מקום להתריר בעת מפגשים בין האב לבין הקטין ללא פיקוח של הרווחה.

.74. בהחלטה מיום 5.4.12 קבע בית המשפט כי האם בהתנהgota, מSIGA בפועל ושלא על פי האמצעים הקבועים בדיון, על החלטת בית המשפט המורה על קיום מפגשים בין האב לקטין. בית המשפט הורה כי כל מקרה של אי שיתוף פעולה עם הגורמים המטפלים יגרור חיוב בסנקציה כספית בסך 700 ₪.

.75. בהתאם להחלטה מיום 5.4.12, קבע צוות המרפאה לוח מפגשים חדש, אולם האם לא הביאה את הקטין וסירבה לשתף פעולה.

.76. רק ביום 16.5.12 נאותה האם להביא את הקטין למפגש, אולם סירבה לשתף פעולה עם הצוות. וכך נכתב בעדכון שהגיש ד"ר _____ נושא תאריך : 16.5.12

"בהתאם להחלטתך האם הונחתה להביא את _____ היום לפגישה עם האב.

האם הביאה את _____ אך שיתוף הפעולה של האם היה חלקו: האם אישרה 15 דקות. האם דרשה להיות נוכח וסירבה לעוזב ולשוב מאוחר יותר על פי הנסיבות. ולאחר התעקשות לעניין _____, הסכימה לצאת אך נותרה סמוך לדלת ונראית ליד. התנגדותה העוצמתית למפגש בין _____ לאביו בלבד, לא יכלה שלא להגיע אלמנה. _____ בקש שהפגישה תהיה עם _____.

_____. והאב נפגשו לדקות ספורות כשהם לא עזבת את מקומה בצדדים לדלת ונראית על ידי _____. בשלב מסוים יצא _____ אל אימו והפגישה הסתיימה. האב גילה סבלנות ורוץ והוא עקי בקבלה ובהיענות..."

.77. בשבוע לאחר מכן, ביום 21.5.12, התקיים המפגש השני בין האב לבין הקטין. הצוות המטפל דיווח על מפגש חם ו נעים ועל יצירת קשר חיובי בין הקטין לבין האב. וכך נכתב בדיווח מיום 21.5.12 :

"____ התקבל על ידי ____ והצהיר תחילה כי איןנו רוצה, אך התרצה עד מהרה וחלק עם ____ לחדר שבו המתין לו אביו. התקיימה פגישה מלאה של כ 45 דקות.

____ מסרה כי האב הביע מילוט אהבה חמות שנגעו ללבו של _____. האב גילה סבלנות, ונראה כי נכונות האב מאפשרת ל_____. להיכנס לקשר המוחודש בקצב שלו.

בתום הפגישה יצא ____ וחיוך על פניו. ____ ליוותה את ____ לאימו ו____ יכול היה לשמר לעצמו את החוויה. עם זאת, העניק גם לאימו חיבוק חם.

לאחר דיון עם ____ הוחלט כי ____ יובא לפגישה במרכז הטיפולי פעמיים בשבוע - ביום שני ורביעי ב00:08 וויפגש באופן דומה בהמשך. הכוונה להعبر את המפגש בזמן הקרוב לknion או פארק בו יבלו _____. ואביו.

תוך זמן קצר אלו מוקים להעביר את המפגשים לבית האב ולהמליץ על סדרי ראייה רגילים".

78. המשמעות היא, שברגע שניתנה לאב הזדמנויות לפגוש את בנו, גם לאחר נתק ממושך, הצליח ליצור עמו קשר טוב ו נעים והקטין קיבל את הקשר באופן חיובי. למקרה הצער, האם לא ראתה את הקשר הנרתק בין האב לבין הקטין בעין יפה ושבה להסיט את הקטין נגד האב, ביתר שאת. וכך נכתב בדיווח הוצאות המטפל מיום 29.5.12 (הטעויות וההבדשות במקור, א.א.א):

"בהתאם להוראות הזמןו את ____ למפגשים עם אביו. תחילת התנגדה האם ולא הביאה את בנה ולאחר התערבות בית המשפט וקבעת קנס לכל הפרה מצד האם, החלה האם לדאוג להביא את _____. אך כתעת נראה כי ההתנגדות של האם לקשר עם האב, גוברת על ההיענות:

1. **המפגש הראשון** אופיין בשיתוף פעולה מאד חלקי מצד האם ונמשך לפיכך דקות ספורות.

2. **המפגש השני** היה מצוין: למפגש זה הובא ____ על ידי דודו (אחיו האם). הדוד הביע בשיחה קצרה אכפתיות וכבוד לערכיהם כלאים ויהודים. ניכר כי הדוד הינו אדם בעל חמלת אונושית ויכול להבין לכאבו של אב באשר הוא. הדוד עוזד את ____ בעדינות ו____ נכנס

ושהה פגישה ארוכה ונעימה עם אביו ב_____. בזאתו מהפגש עם אביו שב_____. אל הדוד שהמתין לו בסבלנות, כשהוא שמח וחינוי.

3. הפגשה השלישית לא התקיימה בפועל - _____. הגיע ו"דקם" שאינו מעוניין ונאנס מיד.

4. הפגשה הרביעית לא התקיימה בפועל. להלן הדיווח המיידי שנרשם על ידי _____:

להלן הסיכום של המפגש הרביעי בין _____ לבין בנו :

הגיע למרפאתנו בשעה 00:8 וחיכה בחדרי.

בשעה 15:8 _____ הגיע ללא ליווי לדלת המרפאה. פתח אותה ומובילו להיכנס פנימה אמר אני לא רוצה לראותו אותו, לא רוצה להכיר אותו, לא רוצה להיות אליו ואל תכrichtו אותו". סגר את הדלת וברת לכיוון החניה

כשיצאתי אחורי כבר לא שם איש.

עדכנתי את _____ אשר חיכה בחדרי בנוגע להתנהלות הדברים, דיברנו מספר דקות נוספות ונפרדנו.

לאחר זמן מה הוא חזר למרפאה ומספר שאשתו ושלושת ילדיו שהיכו לו ברכבים בחניה היו עדים לסצנה הבאה

_____. בן זוגה של האם, הביא את _____ לחניון, מוביל ליצאת מהרכב, פתח לו את הדלת וצעק שיזדרו והוא מהכח לו באותו הילד עלה בריצה ותוך שניות ספורות ירד בחזרה, נכנס לאוטו והם נסעו במהרה

יצאתי לחניון על מנת לדבר עם המשפחה של _____. אשתו הייתה נסערת מאד והצטערה על הכאב הנגרם לבعلת וגם ל_____.

_____. היה נסער ומאוכזב וביקש לדעת האם גם ביום ד' הסצנה תחזור על עצמה

בצער רב כתובת את השורות הללו אשר מתארות את המפגש הרביעי

על פי העדות הניל - הציווי, מפי _____, בעה של האם, על הילד, בצעקה: "lezdroz, שמחכים לו" (כשMattinim ליד ברכב) - טומן בחובו ציווי שלא להיכנס לפגישה עם האב!

ידעו כי איוון הורה מהויה פגיעה נפשית عمוקה בילד.

להערכתנו במקצועית, איוון האב הינו חבלה נפשית של ממש.

מאחר ו_____ בעה של האם משמש כאחראי על הקטין - הדבר חמור עוד יותר.

נראה כי למרות על החלטות בין המשפט איוון האב נمشך. להערכתנו רק הפעלת כובד משקלו של החוק, יאפשר לרופאתנו לקיים את הוראות כבוד השופטת ולהחדש את הקשר בין _____ לאביו מולדו".

.79. ביום 31.5.12, באיחור ניכר, הגישה האם בקשה רשות לערער על ההחלטה מיום 28.3.12. בפסק דין מיום 29.9.12 דחה בית המשפט המחויז את הבקשה, הן מפני האיחור בהגשתה והן לגופו של עניין, לאחר שקבע כי לא נפל פגם בהחלטת כבי השופטת מילר המורה על קיום מפגשים בין האב לבין הקטין באופן אשר יקבע על ידי המרפא לבריאות הנפש.

.80. בכל פרק הזמן החל ממועד הגשת הבקשה לרשות ערעור ביום 31.5.12, ועד להכרעת בית המשפט המחויז ביום 29.9.12, נמנעה האם מלהביא את הקטין למפגש עם האב. לאחר שבית המשפט המחויז דחה את הבר"ע, שבה האם להתאחד באופן שבן זוגה אומנם הביא את הקטין למרכז לבריאות הנפש, אולם המתין לקטין ברכב מותנע, כשהוא מורה לו לשוב בזריזות. הקטין ניגש אל המרכז, דקלם שהוא איננו מעוניין במפגש ומיד יצא בחזרה אל הרכב והשניים נסעו מהמקום במהירות - התנהלות אשר חזרה על עצמה באופן שיטתי.

.81. בהחלטה מיום 28.11.12 הורה בית המשפט לאם "להמשיך ולהביא את הקטין למפגשים עפ"י הנחיתת ד"ר _____. על האם לעזוב את המקום מיד ולא לאפשר חזרת הקטין למכונית".

.82. ביום 5.6.13 התקיימו דיון במעמד הצדדים וד"ר _____ התריע:

"... הילד גדול ועוד מעט בן 10 בדקה ה-90 וכל יום שחולף יש סכנה שהחטגדות האימהות לאבהות תופנים על ידי הילד ותגרום לו נזק שייהיה קשה לתקן אותו. נזק נפשי חמור לילד..."

אנחנו בהתאם להוראות בית המשפט קבענו הסדרי ראייה ... הובא הילד פעם אחת אבל האם הפרעה במהלך הפגישה שלא ממש התקיימה ולאחר החלטה נוספת של בית המשפט האם נאלצה להביא אותו והתקיימה פגישה מלאה של 50 דקות. פגישה טובה מאוד בין האב לבין הבן שלו אחורי הרבה זמן....

הילד יצא מהחדר והוא נראה לי מאושר. זאת הייתה הפעם האחרונה שהילד זכה לפגוש את אביו. מאז בכל פעם הילד מובא לרופאה על ידי בעלה של האם שכמו שהבנתי הוא אפילו לא מכבה את האוטו, משאיר את הדלת פתוחה והילד רץ מדקלים "אני לא רוצה להכיר אף אחד" ורץ בחזרה אל הרכב והם נעלמים. דבר כזה קורה הרבה פעמים. 20-15 פעם ואולי יותר. ודיוחנו על זה. מאז בחודשים האחרונים הילד לא בא.

אני חשב שצרכיקדם את הקשר כמו שבית המשפט החליט.

לשאלת בית המשפט - יש איזה שהוא מקום מאחורי הקלעים שם מסיתים את הילד נגד הסיטואציה זו לא ניתן לשנות על מה שקרה בבית".

.83. בסיום הדיון, הביעה כב' השופטת מילר תקווה ואמונה כי האם תפנים את דבריו של ד"ר _____ כאיש מקצוע, בדבר הנזק שהיא גורמת לקטינו על ידי הרחקתו מאביו, ותפעל לשותף פעולה עם צוות המרפאה.

.84. ביום 17.6.13 דיווח ד"ר _____ :

"...יש התקדמות בשיח ובהתקרבות בין _____ לאביו וגם שני ההורים יושבים באותו חדר ומכבדים יותר את קיומו של השני. יחד עם זאת האם מתנגדת באוזני _____ לסדרי ראייה רגילים בבית האב ו _____ מגן על עמדת אימו.

לדעתו אין מניעה לקיום סדרי ראייה בבית האב.

כל עוד האם מתנגדת בתוקף לא ניתן מבחינה טכנית להסדיר את הביקורים בבית האב. אני מבקש את עזרת בית המשפט בחיוב האם לאפשר לבנה את הביקורים בבית האב..."

.85. ביום 26.8.13 חזר ד"ר _____ על עמדתו לפיה יש להורות על מפגשים בין האב לבין הקטינו בביתו של האב ללא דיחוי, שכן המשך המפגשים במתכונת

הנוכחות במרפאה, מצטיירת בעניין הקטין כהיסוס של בית המשפט בביסוס האבהות ועלולה לפגוע בתהילך.

86. בתגובה, האם הודיעה באופןו לקוני ולא נימוק, כי היא מתנגדת לקיים מפגשים בין האב לקטין ללא פיקוח ועוטרת להמשיך את המפגשים במרכזה לבリアות הנפש, תחת פיקוח והשגחה צמודים. האם לא נימקה את עמדתה.

87. בדיווח מיום 14.10.13 הוודיע ד"ר _____ כי האם הודיעה באופן חד צדי על ביטול מחצית מהפגשים שנקבעו וחלק מפגשי המחצית הנותרת בוטלה על ידה, לעיתים בהתרעה קצרה ולאחר שהאב כבר נסע אל המרפאה. ד"ר _____ הודיע כי למפגשים המעניינים אליהן בין הקטין, הגיעו באיחור. ד"ר _____ הודיע כי הקטין הגיע אל המפגש שהתקיים ביום 13.10.13 מלוה באימו ונקט באלימות קשה נגד חפצים - ترك דלתות והשליך מסמכים משולחן המזוכירות - הכל כאשריו עומדת לידו.

88. ד"ר _____ הודיע כי לאור הנסיבות, יהיה זה בלתי אחראי מצד א' לאפשר את המשך המפגשים במרפאה והביקורים יעמדו עד שתיננתנה ההחלטה הדרושים לשם הגנה על מטופלים אחרים ועל צוות המרפאה.

89. בית המשפט הורה לפק"ס עיריית _____ להגיש תזכיר סע, על מנת לקבל המלצות באשר למיקום בו ניתן לקיים את המפגשים בין האב לבין הקטין מחוץ למרכז.

90. ביום 6.11.13 התקבל עדכון העו"ס המתפלת כי האם הודיעה לה שהיא עזבה את היישוב בו התגוררה ועל כן, מועבר כל החומר אל אגף הרווחה במקום מגורייה החדש של האם.

91. לモתר לציין כי גם הפעם, האם לא טרחה להודיע על המעבר לבית המשפט, לרוויחה או לאב. המעבר של האם הביא לכך שהטיפול בעניינים של הצדדים יועבר לאגף רווחה נוסף, חמישי במנין - לאחר שהמשפחה טופלה ראשית על ידי אגף הרווחה ב_____, הועברה ל_____, ל_____ ולאחר מכן ל_____- באופן אשר יצר עיכוב נוסף בהליכים שכן אגף רווחה נוסף נדרש להכיר את המשפחה.

92. ביום 22.1.14 התקבל תזכיר סע של פק"ס _____. למרבה הצער, דומה כי הפעם, קיבלה האם את מבקשתה והעו"ס שנכנסה לתמונה רק כעשור לאחר תחילת ההליכים, הולכה שולל על ידי האם אשר הציגה בפניה תמונה מעוותת, תוך שהיא מעלה מחדש בפני העו"ס טענות ישנות וממוחזרות שכבר

נידונו שנים קודם לכן - כגון הטענה לאלימות מצד האב בעת שהשנים התגוררו יחד בשנת 2002.

.93. בדרכז, השיגה האם את מטרתה והביאה לעיכוב נוסף ומיותר בתהליך ההיקשרות בין הקטין לבין האב.

.94. באמצע שנת 2014, עם פרישתה של כבי השופטת מילר מכס השיפוט, הועבר הטיפול בהליך לטיפולו. מיד עם העברת ההליך לטיפולו, קבעתי דיון ליום 22.6.14 על מנת להתרשם מהצדדים. בסיום הדיון הורייתי לצדדים לשתף פעולה עם ד"ר _____ בחידוש והרחבת המפגשים כאשר במקביל, ימונה מתאם הורי אשר יפעל בשיתוף פעולה עם ד"ר _____.

.95. האב הציע שני מתאימים הוריים, ביניהם ד"ר _____.

.96. האם המשיכה להשתמש בכל אמצעי העומד לרשותה על מנת להמשיך ולסכל את קידום הקשר בין האב לבין הקטין וביום 3.7.14 הודיעה כי אף שהיא מסכימה למינוי של ד"ר _____, אין אפשרות מממן שכ"ט של מתאם הורי.

.97. במצב דברים זה, הגיע האב ביום 30.7.14 את התביעה שבכורתת, לחיוב האם בזיהויו בגין אי קיом הצדרי ראייה ומונעת קשר בין האב ובנו (להלן - "התביעה הנזיקית").

.98. רק לאחר שהוגשה התביעה שבכורתת, הודיעה האם כי תסכים לשאת במחצית משכ"ט המתאמת ההוריית "כאשר תקופת כי העלוויות אין גבוחות".

.99. לאור הودעת האם, ניצחה בלבבי התקווה כי טרם נסתם הגולל על גורל הקשר בין האב לקטין וחדיון בתביעה הנזיקית עוכב, לצורך ביצוע ניסיון נוסף לחידוש הקשר.

.100. בהתאם, הורייתי ביום 31.7.14 על מינויו של ד"ר _____ כמתאמת הוריית, אשר תעבור יד ביד עם ד"ר _____ על מנת לחדש את הקשר בין האב לקטין. כו הורייתי כי המתאמת ההוריית תגשים עדכון בתוך 45 ימים.

.101. במקביל, קבעתי דיון ליום 17.11.14 לשמייעת הצדדים, ד"ר _____ מהמרפאה לבリアות הנפש והעו"ס המטפלת במקום מגורייה החדש של האם, בישוב הדתי _____ המשתייך ל_____.

102. עו"ס _____ ביקשה לדחות את מועד הדיון, על מנת לאפשר לה פרק זמן נוספת לגיבוש המלצות בעניין הקטנו שכן לדבריה, מעבר האם לתחום רשות מקומית חדשה בשילוב עם העומס הקיים על רשות הרווחה, הביא לעיכוב בגיבוש המלצות. לאור האמור, נקבע מועד דיון נוסף ליום 24.12.14, לצורך שמייעת העו"ס המתפלת במקומות מגורייה החדש של האם.

103. למehrha הצער, התיאום ההורי לא יצא אל הפועל, שכן ביום 24.8.14 הודיעה ד"ר _____ כי על פי התרשומותה, המקרה איננו מתאים לטיפול בклиיניקה פרטית ויש להפנות את הצדדים לטיפול במכון או בשירותי הרווחה אשר בקהילה, או למרפאה לביריאות הנפש בקהילה.

104. בדיעון שהתקיים בפניי ביום 17.11.14 נשמעו דבריו של ד"ר _____, אשר ליווה את הצדדים ואת ההליך במסירות יתרה משך שנים ארוכות. וכך העיד ד"ר _____ :

"ש. כיצד אתה נכנסת לתמונה במקרה של הצדדים?"

ת. הגבי _____ פנתה בבקשת טיפול ב_____. אחרי כמה שבועות התברר שישפה גם עניין משפטי. אני התבקשתי ע"י בית המשפט לדאוג לפגישות בין האב לבן במרפאה. השתדלנו לארגן זאת מול התנגדות מאד עיקשת של האם. בסופו של דבר החלחנו מאד חלקית. היו מפגשים. היה מפגש אחד, ראשון, נפלא בו האב והבן נפגשו בנסיבות המטפלת _____, ישבו יחד 45 דקות. הייתה התקשרות זהירה אך הייתה שם רגשות רבה מצד האב וסקרנות וצימאון לאבא מצד הילד וזה המפגש המלא היחידי שהתאפשר בעצם. אח"כ היו הרבה ביטולים ואיחורים. למעשה, את הילד קיבל יותר ויותר לגיטימציה להילחם בסיטואציה עד כדי אלימות עד שאי אפשר היה להילחם בזו ונאלצנו להפסיק את זה.

...

ש. אם אני מבין נכון רואה את הסיבה הבלעדית להתנהגות של הילד היא הדזה-LAGITIMCIA של האב ע"י האם והעובדת שהיא לא מאפשרת הילד ליצור קשר מיטיב עם אביו?

ת. לא אפשרות, צריך לומר אך זו לשון המעטה. העוינות הגלואה של האמא נגד האב, השילחה המוחלטת של הזכויות של הילד לפגוש את אבא שלו, האור השלילי שנשפך על זה נטבעו בלבו של הילד

והפעילו אותו. הילד גם קיבל תגמולים רגשיים חיוביים על התנהגות שדוחה את אביו ואפלו התנהגות אלימה.

...

ש. דיברת קודם על תכפיות שערצת גם בקטין ובהתנהגות שלו.
אבך שתפרט לבית המשפט ממה למדת על העובדה שהאם היא
אם מנכרת שמנועת את הקשר?

ת. אתן דוגמא, למרות שהוא רצף אחד גדול ומלא בדוגמאות. לאחר שהילד הפיל איזה שהוא רהיט בחדר ודיבר מלהומה בתוך החדר בצורה אלימה האם והוא יצא מהמרפאה וראיתי אותם יורדים במדרגות מאד שמחים. האמא חיכתה אל הילד והוא חיך אליה והם היו מאד מאושרים כאשר הם הצליחו לעשות משהו טוב".

105. ד"ר ____ ציון כי האם הביעה בפניו מתחילה החלטה הטיפולי, התנגדות לקשר בין האב לבין הקטין:

"ש. האם פגשת את האם?

ת. כן.

ש. מה היא אמרה לך לגבי הנכונות שלה או אי הנכונות לקשר של הילד עם האב?

ת. האם התנגדה לחידוש הקשר בין _____ ואביו. היא הסבירה זאת בפעם הראשונה במה יגידו השכנים בישוב שהיא גרה בו.

ש. מה היה בהמשך?

ת. בהמשך היא דיברה דרך הרגליים או דרך העשייה ע"י אי הגעה מספר רב של פעמים. איכוןים כמעט תמיד וע"י הכוונת הילד".

106. כן ציון ד"ר ____ את התרשומותו החiovית מהאב:

"ש. האם טענת בהזדמנויות שונות כי האב אינו רואה את טובת הילד אלא רק את טובתו. הוא לא מבין את צרכיו של הקטין ובעצם יש פה סתס מלחמה שלו. איך אתה רואה את הדברים.

ת. אני פגשתי אבא בעל משפחה חדשה עם ילדים חדשים שאוהב את ילדיו כולם, הוא את _____ והוא את, פגשתי גם את הילד הקטן,

_____, הוא תמיד דיבר על כל הילדים ובטעות שעל בוגרים, באהבה, בדאגה. הוא גור על עצמו התאפקות וסבלנות מתוק מחשבות שכך נדרש ממנו לטובת הילד. הוא מעולם לא ביקש למנוע ממנו את אימו או להרחיק אותו ממנה. כל הביטויים ששמעתי ממנו הם טובות הילד לפני טובתו שלו".

107. ביום 21.12.2014, שלושה ימים טרם הדיון שנקבע לחקירה פק"ס, הוגש לבית המשפט מסמך מהגב' _____, פסיכולוגית קלינית, אשר הצינה עצמה כמי שטפלת בקטין משך כינה - זאת - כאשר מעולם לא הובא בפני בית המשפט מידע כלשהו על טיפול שנייתן לקטין על ידי גורם אחר מלבד המרפא של דיר _____ והדבר לא אוזכר על ידי האם או כל גורם אחר מעולם, אף אחד מהמסמכים הרבים שהוגשו או בדיונים שהתקיימו.
108. הגב' _____, אשר זהותה אינה ידועה לבית המשפט ומעורבותו בתיק אינה ברורה, טענה כי כל המידע שברשותה התקבל מאמו של הקטין ובעלה, שיחות עם העו"ס המטפל והטיפול בקטין. יczoon, כי המסמך שלשלה הגב' _____, דומה יותר לכתב ההגנה אשר הגישה האם לבית המשפט, מאשר מסמך בעל תוקף מקצועני, וברור כי הגב' _____ הפגינה הזדהות מוחלטת עם כל טענות האם - גם אלו אשר נדחו בעבר על ידי בית המשפט.
109. לדיוון שהתקיים ביום 24.12.2014, לא התיעיצה פק"ס המטפל במשפחה, הגב' _____, שכן נמסר שהיא מצויה בחופשת מחלה. במקומה, התיעיצבו לדיוון העו"ס _____ ופקידת הסעד המחויזת, הגב' _____.
110. כבר בראשית חקירתה, הודיעה העו"ס הגב' _____ כי היא לא זו שערכה את הتسkieir שהוגש :

"ש: אני מפנה אותך לעמוד 7 לتسkieir את מצינית "אנו מכירים בחשיבות הרבה שבין הקשר לאב ובנו...." (מצטטת) ועוד את מצינית "כולי תקווה כי אבן...." (מצטטת). את אומרת שסוף סוף המשפחה הגיעה למגוריו קבע את ידעת מה המסלול שעברה המשפחה או יותר נכון האם עד שעברה להתגורר ב_____

ת: אני עו"ס ולא פקידת סעד ואין בסמכותי לכתוב تسkieirs. מי שכתבה את הتسkieir זו פקידת הסעד ולצער לי היא חולת והודיענו על כך בבית המשפט. מה שאני כן יודעת, אני עו"ס של יישוב _____

שבו מתגוררת _____ מАЗ שעברה לגור ב _____ ואני מנהלת את התיק וככזו נפגשתי עם _____ והיא סיפרה על המעברים".

111. כמו כן, העו"ס לא נתנה הסבר מנייח את הדעת לטענה לפיה על פניו, הקטין מטופל כבר שנה ע"י אותה גב' _____, מבלי שבית המשפט או האב ידעו על כך דבר, מבלי שהיה לכך אזכור בתסaurus או בכל מסמך אחר שהוגש במהלך השנה, וכך אשר אותה גב' _____ מעולם לא פנתה אל האב עד בסמוך לפני הדיון (עמ' 21 ש' 18 - עמ' 22 ש' 4).

112. גם פק"ס המחויזת, הגב' _____, ציינה כי לא היא מטפלת המשפחה או בקטין, והיכרותה עם המקירה, מסתכמת בקריאת התסקרים והדו"ח של הגב' _____, ופגישה חד פעמית עם האם במסגרת של וועדת תסקרים (עמ' 26, ש' 28-25).

113. בסיוםו של הדיון, לבקשת ב"כ האם, הוריתי על קיומם מפגש ביחידת הסיווע לצורך שימוש קולו של הקטין עצמו, בנסיבות עו"ס ייחידת הסיווע ופסיכולוג. המפגש ביחידת הסיווע התקיים ביום 27.1.15.

114. ביום 15.2.15 קיימתי דיון נוסף, במסגרת נשמעה הפסיכולוגית הגב' _____. הפסיכולוגיה ציינה כי כל ידיעותיה אודות המקירה נמסרו לה על ידי העו"ס הנוכחית והאם עצמה, מבלי שהונחו בפניה כתבי הטענות של הצדדים, תוצאות מבחן המסוכנות שנערך לאב, חוות' של ד"ר _____ אשר טיפול בקטין זמן ממושך, מידע מיחิดת הסיווע או תסקרים שהוגשו על ידי רשות הרוחה במקומות המגורים הקודמים של האם (עמ' 36, ש' 13-28 ; עמ' 38 ש' 0-30).

115. פרט לעובדה שהן העו"ס הגב' _____, הוא פק"ס המחויזת הגב' _____ והן המטפלת של הקטין הגב' _____, שאבו את המידע שבידן מפני האם עצמה, מבלי לשמעו את נקודת מבטו של האב, הרי שכולן נכנסו לתמונה רק לאחר שלקטין מלאו כבר למעלה מעשר שנים, במהלך היה נתון להשפעה מוחלטת של האם ושל סביבת המגורים החרדית בה התהנך, תוך שהאם דאגה שלא לאפשר קשר בין הקטין לבין האב.

116. ואכן, המטפלת הגב' _____ לא הצליחה לספק הסבר מנייח את הדעת לטענה לפיה דווקא הקשר של הקטין עם האב, הוא שיוצר חוסר שקט אצל הקטין, להבדיל למשל, ממעברי הדירות התכופים שכפתה עליו האם או גורמים אחרים בחיו של הקטין (עמ' 50 ש' 16 - עמ' 51 ש' 31). כן הודהה

הגב' _____ כי הטיפול שלא בקטין היה חלקי בלבד (עמ' 52 ש' - עמ' 53 ש').
7.

117. בסיום הדיון שהתקיימים ביום 15.2.15, הצדדים הביעו הסכמה להצעת בית המשפט למינוי "פסיכולוג על/פרוייקטור" שתפקידו יהיה לחזור לחידוש המפגשים בין האב לבן הקטין, תוך שיסמך להיות בקשר זה עם ההורים, עם הקטין ועם המטפלת של הקטין, וכיון תכנית טיפולית.

118. כן הוסכם שעם המינוי של אותו "פסיכולוג על/פרוייקטור", ניתן בית המשפט פסק דין בתביעה להסדרי שהות, אולם ימשיך לבצע מעקב אחר הטיפול והתקדמות המפגשים. שני הצדדים הביעו הסכמה והתחייבו לשתף פעולה.

119. ביום 2.3.15, לאחר שהצדדים הודיעו כי הם מסכימים שד"ר _____ יהיה זה שימונה כפרוייקטור על ידי בית המשפט, ניתן פסק דין בתביעה לקביעת הסדרי שהות, המורה על מינויו של ד"ר _____ מ _____ כפרוייקטור אשר תפקידו יהיה לחזור לחידוש המפגשים בין האב לבן הקטין. כן הוריתי לד"ר _____ להגיש בתוקף 45 ימים תכנית טיפולית ראשונית.

120. בפועל, קיים ד"ר _____ מפגש אחת בלבד בן שעה בודדת עם האם והקטין, ובזאת הסתיימה מעורבותו בהליך המשפטי. ד"ר _____ הודיע כי האב יצר עמו קשר ומסר לו שלاور מצבו הכלכלי והמרקח הגאוגרפי, יוכל לקיים עמו פגישה אחת בלבד. ד"ר _____ מסר כי אין די בפגישה אחת על מנת להתקדם ולכך, החזיר את המינוי שניתן לו לבית המשפט.

121. ביום 17.6.15 הגיע האב תגובה להודעתו של ד"ר _____. האב טען כי הוא מחוסר אמצעים כלכליים, מיוצג ע"י הסיווע המשפטי, מתגורר עם אשתו ושלושת ילדיו בעיר _____, עובד שבעה ימים בשבוע מהבוקר עד הערב ואין באפשרותו לנסוע למקומות מרוחקים. האב טען כי מזה כעשר שנים שהוא נאבק על זכותו הבסיסית לפגוש בנו בכור ואין הצדקה לאlez אותו לרדוף אחר האם ברחבי הארץ, בעקבות מעבריה התכוופים עם הקטין, מה גם שאין מצבו הכלכלי מאפשר זאת. האב טען כי פנה אל המומחה, הסביר לו את מצוקתו ובקש לרכז את כל הנדרש למפגש אחד, אולם המומחה השיב פניו ריקם.

- .122. האב טען כי לא יעלה על הדעת למנוע מאמם הסדרי ראייה עם בנו, אך ורק בשל מצבו הכלכלי הרעוע ועתה להורות על מינוי פרויקטור חלופי, במרכזה הארץ, בעלות ציבורית או ללא עלות כלל.
- .123. מנגד, האם טענה כי חוסר הנכונות של האב להשקיע את עלות הנסיעה ל_____, אשר הוערכה על ידה בכשלושים שקלים לפחות לכל כיוון, מלמד על היעדר רצון אמיתי לחדש את הקשר עם הקטין. האם טענה כי כאשר היה מדובר בדבר בד"ר _____, אשר האגנדה שלו הייתה ברורה, לא הייתה לאב מניעה להגיעו ל_____למפגשים, למרות העלות הכרוכה בכך.
- .124. האם ציינה כי האב הסכים למינויו של ד"ר _____ ואך הציע מומחית אחרת שמקום מושבה ב_____ ליד _____, כך שטענה שהמקום מרוחק עבورو היא טענת סרך. כן טענה האם כי על פי ההסתכנות הדינניות אליה הגיעו הצדדים בדיון שהתקיים ביום 15.2.15, ברור היה לשני הצדדים כי יהיה צורך ביוטר מפגש אחד.
- .125. האם הוסיף וטענה שהקטין כבר כמעט בן 12 שנים, בגיל שדעתו צריכה להישמע ולקבל משקל, והוא הבHIR שהוא איננו רוצה להיות בקשר עם האב ורואה בבעלה של האם את אביו הביוLOGI.
- .126. ההודעה של ד"ר _____ על השבת המינוי, בצירוף התייחסות הצדדים, הועברה אל יחידת הסיווע לצורך מתן המלצה באשר להמשך הטיפול הצדדים לאור המצב שנוצר.
- .127. יחידת הסיווע הציעה את מרכז _____ ב_____ כגורם טיפול במסגרת ציבוררי המצווי במרכז הארץ. יחד עם זאת, עוייס יחידת הסיווע ציינה כי לאור התנגדות שביע הקטין למפגשים, היא סבורה כי מומלץ שהגורם המטפל לא יהיה מרוחק ממקום המגורים של הקטין, שכן אין לצפות מהקטין שייסע למקום מרוחק מביתו וסביבתו, על מנת לפגוש את האב.
- .128. לאור האמור בהתייחסות יחידת הסיווע, ביקש האב למנות גורם טיפול ציבוררי בעלות מסובסדת - במקום מגורי הקטין.
- .129. במקביל לניסיון הנמשך לחדש את הקשר בין האב לקטין, התקיימים בפניי ביום 3.12.15 דיון בתיק שכנותרת, לעניין הפיזיון הנזקי. לאור המחלוקת בין הצדדים, הצעתו הצדדים מספר מגזרים אופציונאלים לצורך יישוב התביעה הנזקית בדרכי פשרה. במקביל נתתי הוראה על הגשת תצהיריו עדות ראשית.

- .130. ביום 24.1.16 הגיעו הצדדים בקשה מוסכמת להקפיא את בירור התביעה הנזיקית, שכן הם בווחנים אפשרות נוספת לחידוש הקשר בין האב לקטין.
- .131. ביום 6.3.16 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמה לפנות לטיפול כולל בקטין ובכל אחד מההורים, במרכז החירום ב_____. בו ביום נתתי להסכמה הצדדים תוקף של החלטה.
- .132. ביום 2.7.17 הוגש דו"ח מרכז החירום ב_____.
- .133. צוות המרכז דיווח כי הטיפול בקטין ובמשפחה הכוללת את בעלה השני של האם והילדים שנולדו להם, החל כבר באוקטובר 2015 וכי על פי נחיי משרד הרווחה, טיפול במשפחה יכול להימשך שנה אחת בלבד, עם אפשרות הארכה לחצי שנה נוספת. הצוות דיווח כי הטיפול במשפחה אמור היה להסתiensים בספטמבר 2016, אולם לאור החלטת בית המשפט מיום 6.3.16, הוארך הטיפול בחצי שנה נוספת - עד אפריל 2017.
- .134. הצוות דיווח כי על מנת להתחיל את תהליך חידוש הקשר עם האב, היה צורך להמתין לקבלת הפניה רשמית מגוריimi הרווחה במקום מגוריו של האב ב_____, אשר התקבלה רק בספטמבר 2016. כמו כן, בשל נסיבות טכניות, התחלפו המטפלים בקטין ובאים, כך שלמעשה, היה צורך להתחיל את ההליך הטיפולי מחדש. עוד צוין בדו"ח כי בפועל, הטיפול בקטין ובאים החל רק ביוני 2017, לאור חוסר פניות של האם וחתמו על רקע בר המזוודה של הקטין.
- .135. בסה"כ התקיימו ארבע פגישות עם האב, שתיים בחודש אוקטובר ושתीים בחודש נובמבר; חמיש פגישות עם האם, שלוש בחודש ינואר ושתיהים בחודש פברואר; חמיש פגישות עם הקטין, אחת ביוני, אחת בפברואר ושלוש במרץ.
- .136. הצוות דיווח כי הטיפול באב הושהה לאחר ארבעה מפגשים, עד אשר יתחדש הקשר עם האם ועם הקטין, לאור תפיסתו של האב לפיה הסיבה העיקרית להגעתו לטיפול, היא קבלת ליווי מקצועי תוך כדי חידוש המפגשים שלו עם הקטין. הצוות דיווח כי מאז ההחלטה על ההפסקה במפגשים עם האב, לא צלחו הניסיונות להתמקד בהליך הטיפולי של המשפחה וגם לאחר חידוש הקשר עם האם וחתמו, התהליך נפסק לאחר שבועות אחדים ולכון האב לא הזמן לפגישות נוספות.
- .137. הצוות תיאר כי בשני המפגשים הראשונים הקטין שיתף פעולה, צחק, שיחק ודיבר ונראה היה שנוצר חיבור טוב בין לבין העו"ס המטפל, אולם במפגש

השלישי, לאחר שעלה נושא אביו הביוולוגי, החל הקטין להיסגר ולהתרחק. העו"ס חווה את הקטין כמו שפגש למפגשים מתוך אילוץ ומחוייבות שהותלה עליו מצד "עולם המבוגרים". צוין כי בפגש הרביעי הקטין שתק לחЛОוטין, במא שנראה כאקט מוחאתי על היותו מחויב להיפגש שוב עם מטפל, שלא מבהירתו. בפגש החמישי הקטין לא הסכים לצאת מהרכב, כאשר האם והעו"ס מנסים לגייס אותו לשיחה.

138. הוצאות דיווח כי האם תיארה את הקטין כתינוק נוח, חייני וקופצני. האם סיפרה כי כשהיה הקטין בן ארבע החלו מפגשים עם האב, לדבריה, על רקע רצונו לקבל אשורת שהיה בישראל. האם סיפרה כי האב מעולם לא שלח לקטין ברכבת יום הולדת או מתנה וכי הוא משקר לעניין האלים בינהם. האם תיארה חוותות קשות במפגשים של האב עם הקטין, בוז מצד האב כלפי הקטין, דיבור בשפה הערבית והפיקת החדר על ידי הקטין כאשר האב הקנית אותו.

139. האם סיפרה כי הקטין לא רצה להגיע למפגשים עם האב ובאותה תקופה החל להרטיב במיטה, הוציא את כסיו על בני המשפחה, לא הלך לבית הספר וכשכנ הילך, היה אלים. האם תיארה כי לקטין קשיים בוויות רגשי וכל שיחה על האב, גורמת לו להיסגר. כן תיארה האם התפרצויות אלימות מצד שול הקטין, בעטיין אף נאלצת לחפש עבור הקטין בית ספר חדש.

140. הוצאות הודיעו כי לאור דברי האם, ולאחר שבפגש האחרון הקטין סירב לצאת מהרכב, נפלה ההבנה כי לא ניתן להמשיך ולקיים טיפול ממשועודי עבר הקטין כאשר ההתנגדות מצד כה חריפה ומקשה על התפקיד המשפחתי.

141. וכן סיכם המרכז את חוות' :

"... לדורי _____, היא נושאת עמה טראומה קשה משנות נישואיה עם _____ וייחסו כלפיה. להתרשותנו המקצועית, בסיטואציה כזו רקطبعי שהאם מתקשה (באופן לא מודע) להסתיר זאת מבנה, אפילו כאשר היא מנסה. חוותה כה מופנית וטרואומטית אינה יכולה שלא להגיע כלל, באופן לא מילולי ולא מכוון, מ_____ אל בנה _____ אשר קרוב כל כך אליה..."

בשלב זה, שגרת חייו של _____ מופרת שוב ושוב על ידי החלטות חייזניות של מערכות הרווחה והמשפט (הקשרוות לסכסוך המתמשך בין

ההורם), ואף מטולטלים על ידיהן. בשל כך, נראה כי אין ביכולתו של _____ להתפנות לתחילה רגשי מיטיב ומקדם בטיפול. ריבוי הניסיונות מצד מסגרות טיפוליות גורמים ל_____ ליותר על המרחב הטיפולי, שבטיסוטואציה זו לא יכול להחוות כסטראילי ומוגן. במקום להיפתח, לשתף ולעבד את חוויותיו, _____ מתייחס אל ההזדמנויות כאל כוח הנכפה עליו ומפר את שלוותו, בצורה דומה לדינאמיקה שנוצרת סביב דרישותיו של אביו לראותו.

לאור האמור לעיל, לדעתו של צוות המרכז, לא ניתן יהיה לספק תכנית טיפולית הולמת ומיטיבה ל_____ ול_____ במסגרת זו....".

142. הוצאות המליץ על פרק זמן של מספר חודשים עד חצי שנה, בו הקטין לא ישתחף כלל בהליכים טיפוליים ויתבצע מעקב אחריו על ידי האם והרווחה. כן הומלץ על מעקב פסיכיאטרי ואבחון פסיכודיאגנוצטי לקטין בקהילה, בעקבות "טיקים" אשר זוהו לאחרונה אצל הקטין ועלה חשש כי הם מהווים ביטוי לרמת חרדה גבוהה.

143. במצב דברים זה, ברור היה שאין כבר טעם להמשיך ולנהל את התביעה להסדי רשות ועל כן, הוריתני לצדדים להגיש תצהירים בתביעה הנזיקית.

144. ביום 15.11.17 הוגש תצהיר עדות ראשית של האב; ביום 5.12.17 הוגש תצהיר עדות ראשית של האם, אשר הגישה בנוסף תצהירים של אימה, אחיה ואחותה.

בנוספ', העידו מטעם האם ד"ר _____ מי שאמור היה לשמש כפרויקטורה מטעם בית המשפט לחידוש הקשר; גבי' _____ מי שהיתה שכנה של הצדדים בעת שהתגוררו יחדיו ב_____; ופק"ס _____ מעירית _____.

145. האב ביקש לזמן עדות את הגב' _____, מי שהיתה המטפלת של הקטין במרכז ב_____, ואת הגב' _____, אשר שימשה כעו"ס לסדרי דין ב_____, ובית המשפט נunter לבקשתו, אולם בפועל לא ניתן היה לאתר אותן שכן המרכז ב_____ נסגר והגב' _____ פרשה למלאות.

146. האב והאם נחקרו בפניי ביום 22.4.18, בחקירה נגדית וחוזרת.

147. האב הציג גרסה עקבית וקוהרנטית העולה בקנה אחד עם טענותיו ועמדתו לכל אורך ההליכים. גם בדיון זה, כמו ביתר הדיונים אליהם התייצב האב, התרשםתי כי מדובר באדם בעל מגן רגוע וסבלני, אשר אוהב את בנו ורוצה בטובתו.

- .148. לעומת זאת, גרסה של האם הייתה מלאה בסתיירות. כך, למשל, בראשית חקירתה, נשאלת האם ע"י ב"כ האב, מדוע היא מתנגדת שהאב יראה את הקטין. האם ענתה "אין לי התנגדות שהוא יראה את הבן שלו" וכי "לא הייתה מעולם וגם עכשו אין לי התנגדות" (פרוטי 22.4.18, עמ' 96, ש' 27-32).
- כאשר עומתה האם עם ההתנגדות הנחרצת אשר הביעה בפני העו"ס לקשר בין האב לבין הקטין, כפי שנכתב בתסקרים שהוגשו, האם לא מצאה הסבר מניח את הדעת ותשובותיה היו מגומגמות, מתחמקות ולא רלוונטיות לשאלות שנשאלה (שם, עמ' 97 ש' 1-32; עמ' 100 ש' - עמ' 110 ש' 7).
- .149. האם הסיטה את החקירה באופן מכוון אל החרדה העזה שהיא חשה ולפосט טראומה ממנה היא סובלת, לטענה, לאור האלימות שספגה לדבריה מיידי האב. חרף האמור, האם לא ידעה לענות כיצד יתכן שהיא סובלת מפוסט טראומה קיצונית משך לעלה מעשור, אולם מעולם לא פנתה לטיפול מסודר אצל איש מקצוע (שם, עמ' 110 ש' 24 - עמ' 113 ש' 32).
- .150. גרסתה של האם לעניין יחסיה עם האב, הייתה בלתי אמינה, תחילתה היא טענה שחתמה על הסכם נישואים כי פחדה מהאב, לאחר מכן טענה שהבהה אותו וחתמה על ההסכם כי רצתה להתחנן אליו (שם, עמ' 118 ש' 17 - עמ' 120 ש' 30). בהמשך חקירתה במועד הדיון הבא, שבה לעמדתה לפיה נישאה לאב כי פחדה ממנו (פרוטי 24.4.18, עמ' 91 ש' 27- עמ' 94 ש' 25).
- .151. האם סתרה בעדותה דברים שהיו בבחינת עובדות יסוד במהלך השנים בהם נוהל התקיק, כגון שהוריה ניתקו אליה קשר לאחר שגילה שהיא מנהלת מערכת יחסים עם מוסלמי, והציגה גרסה שונה בתכלית, הטופלת על האב את מלאה האשמה ומצינה אותו כאשף בשטיפת מוח (פרוטי 22.4.18, עמ' 121 ש' 4 - עמ' 122 ש' 19). גם בהמשך חקירתה, האם הציגה גרסה מתחמקת ובלתי אמינה, אשר סותרת את התשתיית העובדתית כפי שהוצגה בפניי (פרוטי 24.4.18 עמ' 96 ש' 1 - עמ' 98 ש' 22).
- .152. האם גם סתרה בעדותה את הטענה לפיה לא ידעה שהאב הינו מוסלמי עד שהיו חוזדים מספר בתוך הקשר והזודה כי ידעה על היותו של האב מוסלמי מლכתה (שם, עמ' 102 ש' 7-5).
- .153. האמור לעיל מהוועה קומץ בלבד מתוך הסתיירות שהתגלו בגרסהה של האם בחקירה, השזרות לכל אורך חקירתה.

- .154. חקירותו של ד"ר _____, אשר זומן עד מטעם האם, הניבה את המסקנה המתבקשת, לפיה ההתרשומות אשר הגיעו ד"ר _____ לבית המשפט, הייתה ראשונית בלבד, מבוססת על פגישה בודדת בת שעה אחת עם האם והקטין, מבלי שד"ר _____ פגש את האב, קרא את כתבי הטענות או עיין בחומר הקיים בתיק, לרבות חוות דעת מקצועיות קודמות ותסקרים (פרוט' 24.4.18, עמי 72 ש' 10 - עמי 86 ש' 8).
- .155. ניכר כי אחותה של האם, אשר זומנה גם היא כעד מטעמה, עשתה כל מאפשר לסייע לאחותה, גם על חשבון הימצאות לאמת. כך, למשל, על מנת להפחית משקלה של העובדה שכבר שוחררה האם על סעיף נפשי, האחות טענה כי מדובר בדבר שכיח וכי גם היא שוחררה על סעיף נפשי, אולם לאחר מכן נאלצה להודות שאין בכך אמת (פרוט' 25.4.18, עמי 90 ש' 24 - עמי 91 ש' 16). פרט לכך, הודהה האחות שהיא אינה יודעת דבר אודות חייהם המשותפים של הצדדים (שם, עמי 95 ש' 22 - עמי 98 ש' 15).
- .156. הגב' _____, מי שהיתה שכנה של הצדדים בעת שהתגוררו יחד ב_____, העידה כי היא "לא יודעת כלום" ולא ברור מדויק זומנה לבית המשפט מלכתחילה (שם, עמי 108, ש' 1-23).
- .157. הגב' _____, פק"ס מעיריית _____, זומנה גם היא לעדות מטעם האם. מדובר בפק"ס מטעם הרשות המקומית השלישית אשר הייתה מעורבת במקרה, וניכר מהקירות כי המעורבות האישית של פק"ס _____ בטיפול במשפחה, לא הייתה מאוד משמעותית בהליך הכלול (עמי 112 ש' 24 - עמי 132 ש' 5).
- .158. אחיה של האם, מר _____, העיד גם הוא מטעם האם. האח העיד כי הכיר את האב בזמן שהאב עבד כמאבטח במועדונים אליהם נהג האח יצא, עודטרם החלו הצדדים קשר זוגי. גם האח העיד כי כבר אז, ידע שהאב ערבי וזאת בニיגוד לטענת האם, לפיה האב הציג עצמו כיהודי והוא לא ידוע שהוא ערבי מוסלמי עד שכבר היו חדשניים בתוך הקשר (עמי 132, ש' 23 - עמי 133 ש' 10).
- .159. עוד העיד האח כי האב מעולם לא הרבה לו וכי הוא מעולם לא ראה אותו נוטן מכות (שם, עמי 135 ש' 1-14).
- .160. האח גם העיד שכאשר הוא זה שלקח את הקטין למפגש עם האב במרפאה של ד"ר _____ ב_____, האם לא הורתה לו שלא לעזוב את הקטין

מחשש שהאב יתකוף אותו או יעשה לו משחו, דבר הנוגד את גרסת האם לפיה הייתה חרדה עד עמקי נשמהה שהאב יפגע בקטין בזמן הטיפולים ולכך סירבה לצאת מהחדר (שם, עמ' 141 ש' 2 - עמ' 142 ש' 3).

161. אמה של האם, הגב' _____, כמו אחותה של האם, וכמו האם עצמה, נתנה עדות מתפתלת ובלתי מחייבת, אשר ניכר ממנה כי לא כולה משקפת נאמנה את המציאות אלא הותאמת לחיזוק גרסת האם. כך למשל, אמה של האם טוענה כי למשפחה לא היה אכפת שהאב מוסלמי וכולם קיבלו את האב לביתם, לרבות אביה של האם (שם, עמ' 151 ש' 16-1), אך כאשר ב'יב' האב הציג בפני אמה של האם כי בתחילת ההליכים, אביה של האם התקשר אליו ואמר לו שזאת בושה שהוא יהודי והוא מגן על מחבלים ערבים ושאלוהים ישלם לו על זה, תגובת אמה של האם הייתה "זכותו להביע את דעתו" (עמ' 165 ש' 22 - עמ' 166 ש' 4).

162. בנוסף, אמה של האם תיארה את הדאגה הרבה שחשה כלפי בתה ואת המצב הנפשי הנורא בו הייתה האם שרויה, לדבריה, לאחר הפרידה מהאב בשנת 2004, ובין היתר טוענה כי האם הייתה "מבוהלת, מפוחצת, ילדה שהגיעה אליו הביתה והרטיבה במיטה לילות. היא הייתה מגמגמת". יחד עם זאת, לא עלתה בידיה של אימה של האם להסביר מדוע, חרף המצב הקשה בו בתה הייתה נתונה, לכארה, לא היא ולא אף אחד מבני משפחתה לקח אותה לטיפול (שם, עמ' 158 ש' 1 - עמ' 159 ש' 1).

163. למוטר לציין כי רק במעמד זה, בדיעון מיום 25.4.18, שלוש-עשרה שנים לאחר תחילת ההליכים, עלתה לראשונה הטענה כי האם הרטיבה במיטה לאחר שנפרדה מהאב, טוענה שלא בא זכרה במסגרת אף אחד מכתביו הטענות הקודמים, התסקרים הרבים או חוות'ד שהוגשו, וכי בכך על מנת להטיל ספק באמינותו.

164. האם ובני משפחתה שבו טוענו כי האב הינו אדם מסוכן ואלים, וזאת הסיבה בוגינה חששו שיוצר קשר ביןו לבין הקטין. ואולם, הטענות לאלימות של האב מעולם לא הוכחו, אף אחד מבין גורמי הרוחה והטיפול הרבים אשר היה מעורבים במקרה לאורך השנים לא ציין מעולם כי האב נקט באלימות כלשהו, ואף שהאב שב לישראל בשנת 2006 והחל משנת 2009 הוא אזרח ישראלי, הוא מעולם לא ניסה ליצור קשר עם האם, הקטין, או בני משפחתה שלא על פי החלטות בית המשפט. דומה כי די בכך על מנת לשולב את הטענות לעניין אופיו האלים של האב.

165. מכל החומר שהווצג בפניו עולה כי ככל הנראה, האם התחריטה בדיעבד על בחירתה להינשא לאב ולהביא עמו ילד לעולם, ולכן בחרה לאמץ עצמה נרטיב לפיו היא הייתה קורבן לאלימות ושותיפת מוח, על מנת להרחק את עצמה ככל הניתן מהאחריות למעשה.
166. בתוך כך, פעה האם בכל האמצעים העומדים לרשותה על מנת להכחיד כל זכר לאב ולנטק אותו מחייה ומחיי הקטין באופן מוחלט ובכלל זאת, גרמה לכך שהאב יסולק מהארץ; החליפה את שמו של הקטין באופן חד צדי ועל דעת עצמה; העתקה את מקום מגורייה פעמיחר פעמיחר וסירבה לשתף פעולה עם גורמי הרוחה והגורמים המטפלים.
167. לאור השתלשלות העניינים כמתואר לעיל, אין ולא יכול להיות ספק כי המצב הקיים, בו הקטין מבוצר בעמדתו וمبיע סרבנות קשה לכל קשר עם האב, הוא תוצאה של התנהלות האם, אשר גרמה במזו ידיה ומהזך רצון וכוונה מלאים, לנתק בין האב לבין הקטין.
168. האם פעה באופן מכוון ושיטתי, החל מהמועד בו הצדדים נפרדו כאשר היה הקטין בן כמנה בלבד, על מנת למנוע כל אפשרות לחבר בין האב לבין הקטין, לבוזת את האב בעיני הקטין ולבסס רתיעה ודחיה של הקטין מפני האב.
169. לאור האמור, אין ספק כי במעשהיהם ובמחדריהם, הפרה האם את חובת הזיהירות כלפי האב.
170. כמו כן, אין ספק כי במעשהיהם, הסבה האם נזק לאב, אשר מנעה ממנו הזכות הבסיסית להיות בקשר עם בנו בכורו, אשר נמוכה לחלווטין מחייב על ידי מעשהיהם ומחדריהם של האם.
171. סעיף 2 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] מגדר נזק באופן הבא:
 "אבדן חיים, אבדן נכס, נוחות, רווחה גופנית או שם-טוב, או חיסור מהם, וכל אבדן או חיסור היוצרים בהלה"
172. על פי ההלכה, נזק שאינו רכושי הינו נזק בר-פיזי, העומד בפני עצמו. ראה למשל ע"א 243/83 עיריית ירושלים נ' אלי גורדון, פד"י לט(1), שם נקבע כי:
 "כבדו של אדם,ומו הטוב, נוחותו ושלמות נפשו חשובים לחבי חברה תקינים וצרייכים לקבל הגנה ראוייה כמו כל אינטראס רכושי".

- .173. משעה שהאם מנעה מהאב קשר עם הקטין והויאל ומעשייה הביאו לניתוק הקשר ביניהם, גרמה האם לאב עוגמת נפש, המהווה נזק בר פיזי.
- .174. לטענת האם, אין לראות בה אחראית להיעדר הקשר בין האב לבין הקטין, שכן בתחילת, האב לא שחה בישראל ועל כן, אין לראות אותה אחראית לניתוק בפרק זמן זה ולאחר מכן שב לישראל, הוא לא באמת רצה בחידוש הקשר עם הקטין וכל רצונו היה לקבל מעמד בישראל ולהוציא ממנה כספים.
- .175. טענות אלו של האם הינן טענות סרק, שכן האם עצמה היא שגרמה לכך שהאב יסולק מישראל, ואין בפניי כל אינדיקציה לכך שרצונו של האב לקיים קשר עם הקטין לא היה כן - נהפוך הוא. האב הגיע את התביעה הנזקית רק בחלוף כעשור מפתיחת התובענה לחידוש הקשר, כאשר כבר היה ברור לאן הרוחות מונשבות וכי הסיכוי לחדש את הקשר עם הקטין הינו קלוש, לאור ההסתה רבת השנים שעבר.
- .176. מכאן, שקיים קשר סיבתי מובהק בין מעשייה ומחדריה של האם לבין הנזק שנגרם לאב.
- .177. בנוסף, במעשייה ובמחדריה, הפרה האם את החלטות בית המשפט והוראות גורמי הרווחה והגורמים המטפלים אשר הוסמכו לשם כך על ידי בית המשפט.
- .178. סעיף 287 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, מורה כדלקמן:
 "המפר הוראה שניתנה כשרה מאת בית משפט או מאות פקיד או אדם הפועל בתפקיד رسمي ומוסמך לאותו עניין דין מאסר שנתיים".
- .179. סעיף 63 לפקודת הנזק [נוסח חדש] מורה כי מפר חובה חוקקה הוא מי שהפר חובה המוטלת עליו על פי חיקוק, אשר נועד לטובתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם אחר נזק מסווג או טבעי של הנזק אליו הטעון החיקוק.
- .180. אין ספק כי בנסיבות המקירה, מתקיימים כל יסודות העולה: בית המשפט והגורמים שהוסמכו לכך על ידי בית המשפט, חיבבו את האם לפעול על מנת לאפשר לאב לקיים קשר עם הקטין; החלטות אלו נועדו לטובת האב (ולטובת הקטין עצמו); האם הפרה את ההחלטה וההוראות ומנעה כל אפשרות לחבר בין האב לבין הקטין; כתוצאה מעשייה ומחדריה של האם, נזק הקשר בין האב לבין הקטין, דבר אשר גרם בדיקן לאותו נזק אשר הייתה כוונה למנוע.

181. התוצאה היא, שבנסיבות המקרה שלפניי, התגשו מלאה היסודות של עולת הרשלנות ועולת חובה חוקה.
182. האם טוענת כי יש לקבוע שלاب אשם תורם בשיעור שאינו נופל מ-40% בجريمة הנזק. האם טוענת כי לו באמת היה האב רוצה בקשר עם הקטין, היה שולח לו ברכות בימי הולדת, מכתבים ומתנות. כן מצינית האם כי האב לא הגיע לפגישה עם הגבי _____, הפסיכולוגית אשר טיפול בקטין. לא מצאתי כי יש ממש בעוניות אלה.
183. אני סבורה כי יש להעיר את העובדה שהאב נמנע משך כל השנים מלפעול על דעת עצמו ולשלוח באופן חסר אחריות מכתבים לקטין, אלא מילא אחר הנחיות גורמי הרווחה והגורמים המתפלים, מה גם שכאשר האב הביא לקטין מתנות למפגשים ראשוניים במרכזו הקשור, האם הנחתה את הקטין שלא קיבל אותן.
184. באשר לגבי _____, כבר צוין לעיל כי בית המשפט כלל לא ידע מה זהותה או כיצד היא מעורבת במקרה, וככל שאכן ביצעה טיפול בקטין, הדבר היסטור מבית המשפט לחוטין ולא ניתן לצפות מהאב לשתף פעולה עם גורם שזהותו ומהותו איננה ידועה. האב שיתף פעולה עם כל הגורמים הרבים האחרים שפעלו לאורך השנים.
185. לאור האמור, אני דוחה את הטענה לאשם תורם מצד האב.
186. האב מעמיד את סכום הנזק שנגרם לו על סך של 50,000 ל"כ לכל שנה בה נמנע ממנו קשר עם הקטין ובסה"כ סך של 450,000 ל"כ בעבר תשע השנים נכון למועד הגשת התביעה הנזיקית. האב שואב את סכום הפיצוי מחוק הגנת הפרטיות וחוק איסור לשון הרע, הקובעים פיצוי ללא הוכחת נזק.
187. לאחר שבחןתי את מכלול העדויות והראיות שהובאו לפניי, אני סבורה כי ניתן לקבוע ללא ספק כי הנזק שנגרם לאב כתוצאה מאבדן הקשר עם בנו, הינו גדול ביותר, אף אם קשה לכימות מדויק.
188. כמו כן, אני סבורה כי לאור פרק הזמן הארוך על פניו מתפרשים מעשייה ומחדריה של האם, אין לראות את התנהלותה כעליה לכדי עולה אחת בודדת, אלא מדובר ברגעיו חוזר של עולות המקומות לאב זכאות לפיצוי. זאת, בשים לב לקטינה החוזרת ונשנית של האם את ההליכים הטיפוליים באמצעות מעברי דירות מרובים וחוסר שיתוף פעולה אשר הביא לסיכון כל אחד מההליכים הטיפוליים רבים עליהם הורה בית המשפט לאורך השנים.

.189. בהתחשב בפרק הזמן הארוך בו מנעה האם את הקשר בין האב לקטין; בריבוי הփרות החזרות ונשנות של החלטות בית המשפט והגורמים שהוסמכו לכך; בריבוי המעשים והמחדלים אשר ביצעה האם תוך שידעה, או לכל הפחות היה עליה לדעת, כי הם עשויים להביא לניתוק הקשר בין האב לבין הקטין - מצאתי כי על האם לפצות את האב בגין נזקיו בסך של 250,000 ₪ (מאתיים וחמשים אלף ₪).

סיכוםו של דבר

- .190. בנסיבות המקרה, התקיימו כל היסודות של עולת הרשות ועולת חובה חוקקה.
- .191. האם תפצה את האב בגין נזקיו ללא ממוניים שנגרמו לו כתוצאה מעשייה ומ%;"> מחדריה, בסך של 250,000 ₪.
- .192. סכום הפיצוי ישולם בתוך 30 ימים והוא יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין עד לתשלום בפועל.
- .193. **המציאות תודיע ותשגור את התקיק.**

ניתן היום, כ"ג שבט תשע"ט, 29 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.

